

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๑/๒๕๐๑ (วิสามัญ สมัยที่ ๒)

วันอังคารที่ ๘ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๐๑

ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๙.๓๐ นาฬิกา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : วันนี้
งดสมาชิกมาครบองค์ประชุมแล้ว ข้าพเจ้า
ขอเปิดประชุม

ก่อนไปจะ ได้อ่านพระราชกฤษฎีกา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร

เรียกประชุมวิสามัญแห่งสภาผู้แทนราษฎร
พ.ศ. ๒๕๐๑ (สมาชิกในที่ประชุมยื่น
ขึ้นเพื่อรับฟังกระแสพระบรมราชโองการ)

พระราชกฤษฎีกา

เรียกประชุมวิสามัญแห่งสภาผู้แทนราษฎร

พ.ศ. ๒๕๐๑

(พระปรมาภิไธย) ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๐๑

เป็นปีที่ ๑๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการ
โปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการจำเป็นเพื่อประโยชน์แห่งรัฐ สมควรที่จะเรียกประชุมวิสามัญ
แห่งสภาผู้แทนราษฎร ตามความในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
พุทธศักราช ๒๔๗๕ แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๙๕ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ
ให้ตราพระราชกฤษฎีกาเรียกประชุมวิสามัญแห่งสภาผู้แทนราษฎร ในวันที่ ๘ เมษายน
พ.ศ. ๒๕๐๑

รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ถ. กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี.

(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร: ต่อไปจะได้ดำเนินการประชุมตามระเบียบวาระซึ่งได้แจกท่านสมาชิกไปแล้ว ระเบียบวาระหมายเลขที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุมตามที่ได้มีการประชุมสมัชชามาสึกประเภทที่ ๒ เพื่อทำการจับสลากออกจากตำแหน่งตามข้อบังคับว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการออกจากตำแหน่งของสมาชิกประเภทที่ ๒ ของสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๐๑ ได้ทำเมื่อวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๐๑ นั้น ปราบกฏผลของการจับสลากผู้ที่ออกจากตำแหน่งรวม ๒๖ คน ดังมีรายชื่อต่อไปนี้

๑. พลจัตวาบุญชัย บำรุงพงศ์	๒. พลโทสรจิตร์ จารุเศรณี
๓. พลเอก หลวงจตุลยุทธัยรณรงค์	๔. พันเอกวิรัช เพ็ชรโยธิน
๕. พันเอกประจวบ สุนทรางกูร	๖. พลโทผ่อง บุญสัมพันธ์
๗. หลวงอรุณปรีชาชนูปการ	๘. พลจัตวาสาบ เชนยะวนิช
๙. พลโทพจน์ บุรณศิริ	๑๐. พลตรี ชนชิตตะตองพล
๑๑. พลตรีประทักษิ จันทราภา	๑๒. พลอากาศจัตวาพิชิต บุญยเดนม
๑๓. พลตรี ชนเสนาทพ	๑๔. นายเลื่อม วินิจย์กุล
๑๕. พลตรีเอกศักดิ์ ประพันธ์โยธิน	๑๖. พันเอกประเสริฐ ธรรมศิริ
๑๗. พลตรีอำนาจ ไชยโรจน์	๑๘. พลตรีพงษ์ ปุณณกันต์
๑๙. นายกมล พหลโยธิน	๒๐. หม่อมหลวงบัณฑิต มาดากุล
๒๑. พลตรีณรงค์ สาลีรัฐวิภาค	๒๒. พลอากาศจัตวาวงษ์ พุ่มพูนผล
๒๓. นาวาอากาศเอกชู สุกโชติ	๒๔. พลตรี ตรี บุญยะกนิษฐ
๒๕. พลตรีฉลอง อชโกมล	๒๖. พลเรือตรีวิเชียร พันธุ์โกศา

ท่านสมาชิกเหล่านี้จะออกจากตำแหน่งตามที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๑๗ ว่าจะให้ออกจากตำแหน่ง ในวันที่สมาชิกประเภทที่ ๑ ซึ่งได้รับเลือกตั้งขึ้นมาเข้ารับหน้าที่ ก็คือวันนี้

(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร: ต่อไปก็ได้รับหนังสือจากกระทรวงมหาดไทย แจ้งมาว่าตามที่ให้มีพระราชกฤษฎีกาให้เลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรประเภทที่ ๑ เพิ่มขึ้นเท่ากับจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรประเภทที่ ๒ ที่ต้องออกจากตำแหน่ง พ.ศ. ๒๕๐๑ ในจังหวัดพระนคร ธนบุรี กทม. รั้วเข็ด และยุบลราชธานีนั้น บัดนี้การเลือกตั้งได้แล้วเสร็จและส่วนใหญ่

ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติก็ได้รับเลือกตั้งมาเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ก็ได้มาตั้งอยู่ที่ประชุมแล้ว ในขั้นต้นก็อยากจะขอใครแนะนำให้ท่านผู้มีเกียรติทั้งหลายได้รู้จักกับท่านผู้มีเกียรติซึ่งได้รับเลือกตั้งมาใหม่ซึ่งจะขอให้เลขาธิการอ่านรายชื่อ เมื่อถึงชื่อท่านผู้ใดแล้วขอได้โปรดยืนขึ้นเพื่อได้แสดงตนต่อที่ประชุม

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร: (อ่าน)

รายชื่อผู้ได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
ในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรประเภทที่ ๑ เพิ่มแทนประเภทที่ ๒
วันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๐๑

๑. จังหวัดพระนคร

๑. พลโท ชิต มั่นศิลป์ สนิทโยธารักษ์
๒. พลเรือตรี แซม บัณฑิตานนท์
๓. หลวงนรินทร์บัญชา
๔. นายเล็ก นานา
๕. นายสวัสดิ์ สุมาตยศักดิ์
๖. นายณัฐวุฒิ ลุทธิสงคราม
๗. นายเกษม บุญศรี
๘. นายกมล จันทรัส
๙. หลวงประภอบนิติตาร

๒. จังหวัดธนบุรี

๑. พลเรือตรี ชดี สนิทโสภณ
๒. นายประสิทธิ์ แย้มเพียร
๓. นายชาย ลัจจะ

๓. จังหวัดกาฬสินธุ์

๑. นายเทวัญ สิบพันธ์
๒. นายถาวร คะโยธา
๓. นายมานิต ไสยวิจิตร

๔. จังหวัดร้อยเอ็ด

๑. นายเทพเจริญ พูลลาภ
๒. นาย ข. ลายชัย
๓. นายมานิต มาศเกษม
๔. นายเพชร จันทราช

๕. จังหวัดอุบลราชธานี

- ๑. นางอรพิน ไชยกาล
- ๒. นายยงยุทธ พึ่งภพ
- ๓. นายติเรก มณีนรัตน์
- ๔. นายกลิ่น ปลั่งนิต
- ๕. นายฟอง การินทร์
- ๖. ขุนวรวิาทพิลลิต
- ๗. นายสุวิชัย จิตตะยะโลธร

(เมื่อเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ได้อ่านถึงชื่อผู้ใด ผู้นั้น ได้ยื่นชั้นแสดงตน และที่ประชุมปรบมือ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ตามรัฐธรรมนูญและตามข้อบังคับก่อนที่สภาจะเข้ารับหน้าที่จะต้องปฏิญาณตนเสียก่อน เพราะฉะนั้นขอให้ท่านผู้มีเกียรติ ท่านผู้เข้ามาใหม่ยื่นขอให้อ่านชั้นปฏิญาณตนตามข้อบังคับ การปฏิญาณตนขอให้กล่าวตามที่ประธานจะ ได้กล่าวนำและเมื่อข้าพเจ้าได้ใช้คำว่า “ข้าพเจ้า” ได้โปรดได้ออกชื่อของท่านด้วย

“ข้าพเจ้า (ชื่อออกชื่อผู้ปฏิญาณ) ขอปฏิญาณต่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรว่าจะรักษาไว้และปฏิบัติตามซึ่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยทุกประการ”

(พลโท ชิต มั่นศิลป์ สนิทโยธารักษ์ พลเรือตรี แชน บัญจสุนนท์ หลวงนเรศวร บัญชา นายเล็ก นานา นายสวาศดี สุมาลยศักดิ์ นายณัฐวุฒิ สุทธิสงคราม นายเกษม บุญศรี นายกมล จันทรร

หลวงประกอยนิตสาร พลเรือตรี ชลสินธุโสภณ นายประสิทธิ์ แยมเพียร นายชาย สัจจะ นายเทริยญ สีพันธ์ นายถาวร คะโยธา นายเทพเจริญ พูลลาภ นาย ช. สายเชื้อ นายมานิต มาศเกษม นายเพชร จันทราช นางอรพิน ไชยกาล นายยงยุทธ พึ่งภพ นายกลิ่น ปลั่งนิต นายฟอง การินทร์ ขุนวรวิาทพิลลิต นายสุวิชัย จิตตะยะโลธร ได้ยื่นชั้นกล่าวคำปฏิญาณตนต่อที่ประชุมตามประธานพร้อมกัน เว้นแต่ นายมานิต ไสยวิจิตรและนายติเรก มณีนรัตน์ซึ่งมิได้อยู่ในที่ประชุม)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อนี้ไปก็เป็นเรื่องที่แจ้งให้ทราบ ด้วยได้รับหนังสือจากเลขาธิการคณะรัฐมนตรีฝ่ายการเมืองแจ้งมาว่า พระยาอรรดการีย์นิพนธ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ได้ขอกราบถวายบังคมลาออกจากตำแหน่ง

ตั้งแต่วันที่ ๒๕ มกราคม พ.ศ. ๒๕๐๑ และต่อมา ได้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้พระคฤหาภรณ์สุวรรณรัตน์ เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ตั้งแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๐๑ นั้น แล้ว ก็มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้นายศรีเสนา สัมบัติศิริ เป็นองคมนตรี ตั้งแต่วันที่ ๒๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๐๑ กับ ได้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้

๑. นายเสวตร เปี่ยมพงษ์สานต์ รัฐมนตรี เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง

๒. นายชิน ระวังวรรณ รัฐมนตรี เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตร

๓. พลตรี เนตร เขมะโยธิน รัฐมนตรี เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม

๔. นายทิม กุริพัฒน์ รัฐมนตรี เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

๕. นายอารีย์ ศันติเวชกุล รัฐมนตรี เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสหกรณ์ ตั้งแต่วันที่ ๓ เมษายน พ.ศ. ๒๕๐๑ จึงขอเรียนให้ที่ประชุมทราบ

(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : นอกจากนั้นในระหว่างที่ขัดสมัยประชุมวิสามัญที่แล้ว ได้รับหนังสือจากรัฐมนตรีว่าการ

กระทรวงมหาดไทยแจ้งมาว่า เมื่อวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๐๐ เวลา ๑๗.๐๐ นาฬิกาเศษ ได้ทำการจับกุม นายวัยย ตำรวจโท จำรัส พาศิรินทร์ กับพวกรวม ๘ คน ในข้อหาว่าเป็นเจ้าพนักงานตำรวจ ละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตและเป็นข้าราชการตำรวจสมคบกับพวก (ราษฎร) ทำการค้ายัน มอร์ฟีน มีฝิ่น มอร์ฟีนโดยมิชอบด้วยกฎหมายไว้ในครอบครอง และมีอาวุธปืนพกพร้อมด้วยเครื่องกระสุนปืนวัตถุระเบิด ซึ่งสำหรับใช้แต่เฉพาะในราชการสงครามไว้โดยมิได้รับอนุญาต เหตุได้เกิดในท้องที่จังหวัดชัยนาท จากการสืบสวนสอบสวนต่อมา ได้พยานหลักฐานเพิ่มเติมว่า นายพลตำรวจจัตวา ทม จิตรวิมล ได้ร่วมกันสมคบกันกระทำความผิดด้วยจึงได้ทำการจับกุม และควบคุมตัวไว้เมื่อวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๑ เป็นต้นมา แต่เนื่องด้วยนายพลตำรวจจัตวา ทม จิตรวิมล ผู้ต้องหานั้น เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ประเภทที่ ๒ การจับกุมได้กระทำในเวลา นอกสมัยประชุมของสภา และต่อมาได้รับหนังสือจากอธิบดีกรมตำรวจแจ้งมาว่า เนื่องจากได้ทำการสอบสวนนายพลตำรวจจัตวา ทม จิตรวิมล ซึ่งถูกควบคุมอยู่ในเรือนจำจังหวัดชัยนาทในคดีเรื่องฝิ่นอยู่ก่อนแล้ว ก็ได้สอบสวนในเรื่องข้อหาสมคบกับพวกฆ่าคนตายโดยเจตนา แจ้งความเท็จ

และทำหลักฐานเท็จ ในคดี ๔ อดีตรัฐมนตรี ถูกยิงตาย เมื่อวันที่ ๔ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๔๒ คำบิลลาติยาว อำเภอบางเขน จังหวัดพระนคร พนักงานสอบสวนได้ทำการสอบสวนในฐานะเป็นผู้ต้องหาตามข้อกล่าวหาไว้ข้างต้น ตั้งแต่วันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๐๑ เป็นต้นไป โดยที่นายพลตำรวจ จัตุร ทม จิตรวิมล เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ยัดนี้ก็ได้เบ็ดเสร็จประชุม สภาผู้แทนราษฎรแล้ว

และโดยที่ตามข้อบังคับการประชุม และการปรึกษาของสภาผู้แทนราษฎร ข้อ ๑๕๑ บัญญัติไว้ว่า ในกรณีที่สมาชิกถูกคุมขังในระหว่างสอบสวนหรือพิจารณาคดี อยู่ก่อนสมัยประชุม เมื่อถึงสมัยประชุมแล้วให้สภาพิจารณาลงมติว่าจะร้องขอให้สั่งปล่อยหรือไม่ ถ้าที่ประชุมเห็นควรร้องขอให้สั่งปล่อย ก็ให้ประธานสภาแจ้งให้พนักงานสอบสวนหรือศาลทราบ แล้วแต่กรณี

เพราะฉะนั้นเรื่องนี้จำเป็นต้องขอ มติที่ประชุม เพราะเวลานั้นนายพลตำรวจ จัตุร ทม จิตรวิมล นั้น ยัง ต้อง ขัง อยู่ เพราะฉะนั้นจึงขอมติที่ประชุมว่า สมควรจะ ร้อง ขอให้มีการ สั่ง ปล่อย ใน ระหว่างสมัย ประชุมนี้หรือไม่

ขอโทษ ครับ ขอขอร้องนิดหน่อย เข้ามืดลงได้ เทียว ๆ คุณสมศักดิ์ ข คือ คุณติเรก มณีรัตน์ ได้เข้ามาในที่ประชุม แล้ว ในฐานะที่ท่านผู้นี้ได้รับการเลือกตั้ง เข้ามาใหม่ก็ขอ ได้ไปรอดขึ้นชั้นแสดงตัวเสีย ก่อน แล้วก็ขอให้ปฏิญาณตนตามข้อบังคับ และรัฐธรรมนูญ ผมจะเป็นผู้กล่าวนำขึ้น ก่อน แล้วก็ขอได้กล่าวตาม ในตอนต้น ที่ใช้คำว่า “ข้าพเจ้า” ขอได้โปรดออก นามของท่านด้วย

“ข้าพเจ้า (ออกชื่อผู้ปฏิญาณ) ขอ ปฏิญาณต่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรว่า จะรักษาไว้และปฏิบัติตามซึ่งรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทยทุกประการ”

(นายติเรก มณีรัตน์ ได้ขึ้นชั้นกล่าว คำ ปฏิญาณ ตนต่อที่ ประชุม ตามประธาน สภาผู้แทนราษฎร)

นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ (ราช-บุรี) : การ ที่ ท่าน ประธาน ได้ กล่าว ในที่ ประชุม เรื่องที่จะ ร้อง ให้สั่ง ปล่อย นายพล ตำรวจ จัตุร ทม จิตรวิมล หรือ ไม่นั้น ข้าพเจ้า เห็นว่า ตาม รัฐธรรมนูญ และ เพื่อ เป็น การ รักษา ศักดิ์ศรี ของ สมาชิก สภา ผู้แทน ราษฎร ไว้ ก็ ขอบ ที่จะ ให้มีการ สั่ง ปล่อย แต่ ข้าพเจ้า ใคร่ ที่จะ ขอฝาก ข้อสังเกตว่า ไม่น่าที่จะ ต้อง มา เสนอ ต่อ ที่ ประชุม ควร จะ เป็น ระเบียบ ข้อบังคับ ตาม ที่ เรา เคย ปฏิบัติ มา

เรียกได้ว่าเป็น จาริต ประเพณี หรือเป็นข้อ
กฎหมายได้ว่า สมาชิก สภาผู้แทนราษฎร
คนใด

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ณีๆ คุณ
สมศักดิ์ ข ระวังหน่อยนะ ในข้อบังคับมี
อย่างนั้น ต้องมติของที่ประชุม ไม่ใช่
ประธานไปสั่ง เพราะฉะนั้นระวังหน่อย
คือข้อบังคับมีอย่างนั้น ก็ต้องทำตามข้อ
บังคับ ไม่ทำละก็ อย่างไรอยู่ คือไม่ต้อง
เข้าใจใหม่ เพราะฉะนั้นคิดว่าขอให้พูดใน
เรื่อง ส่วนเรื่องที่จะทำตามระเบียบ ก็ทำ
ตามระเบียบ แล้วส่วนข้อบังคับนั้นกำหนด
ที่เดี๋ยวต้องขอมติที่ประชุม ขอเรียนให้
ทราบไว้

นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ (ราช
บุรี) : ถ้าเป็นอย่างนั้นก็ข้อเท็จจริงมัน
คลาดเคลื่อนไป แต่ไม่อยากจะต่อลัด
ต่อเถียงให้เสียเวลา คือข้าพเจ้ามีความ
เห็นว่า เพื่อเป็นการรักษาศักดิ์ศรีของ
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เราควรจะให้ม
การขอร้องให้สั่งปล่อย ไม่ว่าใครทั้งนั้น
เพราะว่าเป็นจาริต ประเพณี และเป็นข้อ
กฎหมายที่เราได้ปฏิบัติมาบัญญัติไว้ตาม
รัฐธรรมนูญ ข้าพเจ้ามีความเห็นเช่นนั้น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่
ไม่มีผู้ใดต้องการอภิปรายแล้ว เชิญ
คุณบุญคุ้ม

นายบุญคุ้ม จันทศรีสุวิวงศ์ (อุตร
ธานี) : การจะขอตัวสมาชิกให้มาประชุม
หรือไม่นั้น เราจะพิจารณาโดยอาศัย
ประเพณีหรือธรรมเนียมที่เคยปฏิบัติมา
รู้สึกว่าจะไม่ถูกต้อง เพราะว่าสภานี้จะต้อง
พูดกันด้วยเหตุและผล ถ้าหากว่าเราจะถือ
ตามประเพณีก็ไม่จำเป็นจะต้องมาเสนอ
สภาให้เสียเวลา เพราะฉะนั้นผมเห็นว่า
ควรจะได้พูดกันด้วยเหตุและผลว่า มีเหตุ
ผลประการใดหรือไม่ในการที่จะขอตัวนาย
พลตำรวจด้า ทม ให้มาประชุมนี้ แล้ว
เรื่องนี้เหตุผลก็อยู่ที่ลักษณะของคดีว่า คดี
นี้ใหญ่เล็กแค่ไหน ถ้าหากว่าปล่อยตัวออก
มาจากที่คุมขังจะเสียผลแก่คดีหรือไม่เพียง
ใด ซึ่งผมรู้สึกว่า เป็นหน้าที่ของรัฐบาล
โดยเฉพาะถ้าเรื่องถึงศาลก็เป็นหน้าที่ของ
ศาลจะต้องแสดงให้ที่ประชุมนี้ทราบ ด้วย
เหตุผลว่า ถ้าปล่อยออกมาจะเสียผลแก่คดี
ใหม่ และที่ยังไม่ถึงศาล ถ้าอยู่ในหน้าที่
ของพนักงานสอบสวน ก็เป็นหน้าที่ของ
รัฐมนตรีมหาดไทยที่จะต้องมาชี้แจงให้
เหตุผลต่อสภาฯ ผมเห็นว่าเรื่องควรจะเป็น
อย่างนั้น

นายดิเรก มณีรัตน์ (อุบลราชธานี) :
กระผมเข้าใจว่าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้
กล่าวจบลงเมื่อสักครู่นี้ คงจะเข้าใจผิดไป
ในกรณีเช่นนี้ตามข้อบังคับของการประชุม

และ การ ปรึกษาของสภาผู้แทนราษฎร พุทธศักราช ๒๔๙๕ นั้น ในข้อ ๑๕๑ ไม่จำเป็นเลยที่ว่าพนักงานสอบสวนหรือ ศาลหรือใครก็ตามจะต้องมาชี้แจงในรายละเอียดปลีกย่อยใดๆ ทั้งสิ้น เพราะว่า ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๔ ก็ได้บัญญัติไว้ชัดแล้วว่า ถ้าสภาผู้แทนราษฎรต้องการจะตั้งกระทู้ถามหรือกระทู้ซักถามหรือกระทู้ขอคำชี้แจงในข้อใดก็ตาม จะต้องมา ให้รัฐมนตรีแถลงอะไรในนั้นไม่จำเป็นทั้งสิ้น กระนั้นจึงขอตัดประเด็นว่าไม่จำเป็นแล้ว มีปัญหาว่าสภาจะลงมติว่าให้ปล่อยหรือไม่ เท่านั้น อย่างอื่นไม่จำเป็นต้องชี้แจงอีก

นายสุธี ภูวนันท์ (สุรินทร์) : การ จับนายพลตำรวจจัตวา ทม จิตรวิมล นี้ ด้ รับอนุญาตจากสภาหรือเปล่า เพราะตาม รัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๒ ...

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มี คุณ นอกสมัยประชุมจับได้คุณ

นายสุธี ภูวนันท์ (สุรินทร์) : ไทนครีบ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : นอก สมัยประชุมจับได้ตามรัฐธรรมนูญ และ ตามข้อบังคับจับได้ แต่ว่าเมื่อถึงสมัย ประชุมแล้วจะปล่อยหรือไม่ นั้น ก็เป็นเรื่อง ของสภาจะลงมติ

นายสุธี ภูวนันท์ (สุรินทร์) : เป็น นอกสมัยประชุมนครีบ ขอประทานโทษ ที่มีการจับนั้นจับในขณะกระทำผิดหรือเปล่า

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็เห็น จะไม่ต้องพิจารณาถึง อันนั้น หรือกักรับ เพราะเหตุว่านอกสมัยประชุมจับได้ ถึงไม่ ใช้ขณะกระทำผิดก็จับได้ แต่ถึงสมัย ประชุมแล้ว ถ้าหากสภาลงมติให้ปล่อย ก็ต้องปล่อย

นายสุธี ภูวนันท์ (สุรินทร์) : ใน วรคดีต่อไปมีว่า เมื่อจับแล้วให้รายงานมา ยังประธานสภาโดยด่วน แล้วประธานสภา อาจสั่งปล่อยผู้ถูกจับให้พ้นจากการคุมขังได้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณอ่าน ผิดเลยแล้วกระมัง ไปอ่านมาตราไหน

นายสุธี ภูวนันท์ (สุรินทร์) : ตาม รัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๒

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ใช่ ทรกคุณ อ่าน ๖๔ ซิคคุณ

นายสุธี ภูวนันท์ (สุรินทร์) : ๖๒ ที่ผมขออ่านเมื่อก่อนนี่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ใช่ ๖๒ ในสมัยประชุมคุณ นอกสมัยประชุม นะอยู่ ๖๔ คุณ ขอให้ดูเลย

นายสุธี ภูวนันท์ (สุรินทร์) : มาตรา ๖๔ ของรัฐธรรมนูญนครีบ “ถ้าสมาชิก สภาผู้แทนราษฎรถูกคุมขังในระหว่างสอบสวนหรือพิจารณาอยู่ก่อนสมัยประชุม เมื่อ ถึงสมัย ประชุมพนักงานสอบสวนหรือศาล แล้วแต่กรณี ต้องสั่งปล่อยทันที ถ้าหาก สภาได้ร้องขอ”

ประธาน สภา ผู้แทนราษฎร : ก็มีคำถามพิจารณาอีกอยู่อย่างไรแล้ว

นายคิลก บัญเสริม (มหาสารคาม) : เรื่องนี้เป็นเรื่องใหญ่ เพราะว่าถ้าการที่เราจะรักษาศักดิ์ศรีของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเกี่ยวกับการ จัยกม คุม ช่ง ใน ระหว่างสมัยประชุมนั้น เราต้องพิจารณาดังศักดิ์ศรีของพวกเขาด้วย ถ้าสมาชิกแต่ละคนไม่รักษาศักดิ์ศรีของตนเอง ไปค้าฝันเถอน ศักดิ์ศรีของเราก็ต้องเสียหายไป เพราะว่าถ้าจะไปพิฆาตฆ่าใครก็ตาม แต่ว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องของศาลและของพนักงานฝ่ายสอบสวนความจริงนั้น ตามที่ท่าน สมาชิกผู้มีเกียรติบอกว่า ไม่ต้องมีการสอบสวนอะไรแล้วแต่สภาจะอนุมัติ ไม่ต้องมีการแถลงนั้น กระผมเห็นว่าสภานั้นเราก็เป็นคนธรรมดาเราอ่านข่าวหนังสือพิมพ์เท่านั้น ความจำเป็นในเรื่องคดีทั้ง ๒ นี้ ถ้าปล่อยให้ผู้ต้องหาออกมาแล้วก็มาประชุม มันจะมีอะไรที่จะมีอิทธิพล ทำให้ ต้องเสีย รูปคดีบ้าง หรือไม่เราเป็นบุคคลธรรมดา เราไม่รู้อะไรพิเศษนอกเหนือไปกว่าเจ้าหน้าที่ผู้สอบสวนเกี่ยวกับคดีเรื่องนี้ เราก็อยากจะฟังคำแถลงของฝ่ายรัฐบาลว่ามีความจำเป็นแค่ไหนเพียงไร ถ้าไม่มีความ จำเป็น แล้วเราก็ควร ที่จะให้สมาชิกผู้มีเกียรติ ได้ออกมาประชุม ให้เขาได้ใช้สิทธิเต็มที่ตามข้อบังคับการประชุมของสภาผู้แทนราษฎร แต่ถ้าจะเสียรูปคดี

เป็นต้นว่ามีอิทธิพลบ้างจะทำให้รูปคดีเสียหายไป เราก็ควรที่จะใช้ความระมัดระวังสักหน่อย โดยเฉพาะเรื่อง ๔ อดีตรัฐมนตรีนั้นเป็นเรื่องที่พัวพันมานาน บางคนเราก็ได้ข่าวจากหนังสือพิมพ์ว่าแม้ไปต่างประเทศแล้วเราก็เอามาไม่ได้ ที่นี้ถ้าเข้ามาแล้วเราจับไว้แบบนี้ถ้าปล่อยให้ออกไปเสียซึ่งคดีนี้เป็นคดีใหญ่ซึ่งใคร ๆ ก็หวงวิตก แม้แต่เราเองสมาชิก สภาผู้แทน ราษฎร ต่างก็หวงวิตก กันว่าผู้แทนราษฎร นั้นถ้ามันเชิงถูกเจ้าพนักงาน ต้องพิฆาต อย่างนี้ ถ้าถูกตัวเองเข้าจะเป็นอย่างไร แล้วถ้าผู้ต้องหาได้มีโอกาส ได้ ขอก มาทำ ลาย คดี เสีย จะเป็นอย่างไร เรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญและโดยเฉพาะเจ้า หน้า ที่ ตำรวจ ซึ่ง มี หน้า ที่ รักษา กฎหมายจะไปค้าฝันเถอนเช่นนี้ มันก็ต้องแยกออกไปว่าการทำ ตามหน้าที่อย่างหนึ่ง ในฐานะ เป็นสมาชิก สภาผู้แทน ราษฎร อีกอย่างหนึ่ง ศักดิ์ศรีมันก็คนละอย่าง เพราะฉะนั้นผมคิดว่า เรื่องนี้ก็แล้วแต่สภาจะวินิจฉัยอย่างไร คืออยากจะให้สภาได้รับคำแนะนำชี้แจงจากทางฝ่ายของรัฐบาลบ้าง

นายถ้วน เวชชาติกานน (นครปฐม) : พูดถึงศักดิ์ศรีของสมาชิก ความจริงนั้นผู้ที่ถูกกล่าวหาอาจเป็นบุคคลใด ๆ ก็ได้ที่ถูกกล่าวหา แต่กรณีที่ถูกกล่าวหา นั้นมันจะจริงหรือไม่ใครจะรับรอง เพราะศาลยังไม่ได้วินิจฉัยประการหนึ่งประการใดลงไม่ ฉะนั้น

เราจะไปปรับผิดเขาโทษว่าผู้ถูกกล่าวหา
นั้น กระทำผิด กฎหมาย ชัดเจนชัด หรือว่า
เรื่องนั้นเองก็ยังไม่ไปไม่ได้ เพราะฉะนั้น
เมื่อศาล ยัง ไม่ได้วินิจฉัย แล้วเราก็ควรจะ
ได้พิจารณาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักร
ไทยมาตรา ๖๔ เสีย ว่าสภานี้ควร
จะอนุมัติประการใด นี้มีข้อวินิจฉัยเท่านั้น
ส่วนที่เราจะ ปลดปล่อยบุคคล นั้นออกมาจะหนี
หรือไม่หนีนั้นเราไม่ต้องคำนึงถึง เพราะ
ไม่เคยปรากฏว่าผู้ที่ ได้ถูกปล่อย มา แล้ว
หนี แล้วก็ไม่ใช้เรื่องและหน้าที่ของรัฐบาล
เป็นหน้าที่ของรัฐสภา เพราะ ฉะนั้นที่
กระหม่อมกราบเรียน มาหนักพูดตาม รัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทยเพื่อรักษาศักดิ์ศรี
ของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติด้วยกัน ถ้าหาก
ว่าเราไม่ดำเนินการหรือปฏิบัติกันมาตาม
ระบียบ ประเพณี ที่เคยปฏิบัติมาและตาม
รัฐธรรมนูญแล้ว เราจะให้เรื่องนี้ปล่อย
เลยหรือว่าเราจะไม่ให้สภานี้ได้ขอร้อง ไป
แล้ว ละก็ มันอาจ โดน ใคร ๆ เข้าข้างใน
โอกาสข้างหน้าก็ได้ เพราะฉะนั้น ขอให้
ปฏิบัติ ตามรัฐธรรมนูญ หวังว่าสมาชิกใน
รัฐสภา คงจะได้ พิจารณาด้วยดี เรื่องนี้
กระหม่อมมีความคิดเห็นว่าจะได้ปล่อยตัว
นายพลตำรวจจัตวา ทม จิตรวิมล ออกมา
ปฏิบัติหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญ

นายเกียรติ นาคะพงษ์ (มหาสาร-
คาม) : ข้าพเจ้ามีความคิดเห็นสอดคล้อง
กับท่านผู้แทนราษฎร แห่งจังหวัดอุดรธานี
และท่านผู้แทนราษฎร แห่งจังหวัดมหาสาร-
คาม ที่กล่าวเมื่อสักครู่นี้ ทั้งนี้ ก็เพราะเหตุ
ว่าในกรณีที่นายพลตำรวจจัตวาทม จิตรวิมล
ที่ท่านประธานมาขอรับความเห็นชอบจาก
สภาผู้แทนราษฎรว่าสมควรจะปล่อยชั่วคราว
หรือไม่นั้น ก่อนอื่น กระหม่อมใคร่จะเรียน
ชี้แจงว่าคุณทม จิตรวิมล ผู้มีกรณีพิพจน์
เกี่ยวกับคดีนี้และคดี ๔ อดีต รัฐมนตรี
ของท่านที่กล่าวมาเมื่อสักครู่นี้ ไม่ได้ยื่น
หรือไม่ได้ขอให้สภา ไม่รับให้ปล่อยชั่วคราว
แต่สองท่านที่กล่าวมาสักครู่นี้ ท่านขอความ
เห็น ขอคำชี้แจงจากท่านเจ้าหน้าที่ คือท่าน
รัฐมนตรี ว่าการ กระทรวงมหาดไทยว่า
กรณีเกี่ยวกับเรื่องผิดคดี เกี่ยวกับ ๔ อดีต
รัฐมนตรีก็คือนายพลตำรวจจัตวาทม จิตรวิมล
ผู้มีส่วนพิพจน์และผูกพันแค่ โทษ เพียงใด
สมควรที่จะปล่อยให้มาทำหน้าที่ชั่วคราว
ได้หรือไม่ ปัญหาสำคัญที่สุด ในขณะนี้
คือเกี่ยวกับกรณี ๔ อดีต รัฐมนตรี ทุกท่าน
ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่ย่อมทราบอยู่แล้วว่า
แม้แต่นายตำรวจชั้นผู้ใหญ่ผู้หนึ่ง ซึ่งเดิน
ทางเข้ามาถึงสิงคโปร์แล้ว จะเข้ามามอบ
ตัวแล้ว ก็ยังไม่เข้ามามอบตัว ถ้าหากทำ

เวลานั้น ถ้าหากว่าคุณทมิฬผู้มีส่วนพัวพัน
กับคดี ๔ อดีตรัฐมนตรี ถ้าหากว่าปล่อย
ออกมาแล้ว ถ้าคุณทมิฬหลบหนีไป ใคร
จะเป็นผู้รับผิดชอบ และยิ่งกว่านั้น ถ้าหาก
ว่าถ้าคุณทมิฬออกมาแล้ว ได้รับการปล่อย
ชั่วคราว ถ้าคุณทมิฬมีอิทธิพลพอที่จะทำลาย
หลักฐานต่างๆ เกี่ยวกับคดี ๔ อดีตรัฐมนตรี
ซึ่งคณะรัฐบาลชุดนี้กำลังจะลงล่างอยู่นั้น ถ้า
หากว่ามีอิทธิพลที่จะทำลาย ได้เช่นนั้นแล้ว
คดีนั้นจะเสียหายหรือไม่ เวลาเช้าอีก ๓
ท่านตั้งที่ ได้กราบเรียนมาแล้วมีความประ
สงค์อย่างยิ่งจะทราบว่าท่านรัฐมนตรีกระทรวง
มหาดไทยก็ดี หรือท่านอธิบดีกรมตำรวจ
ก็ดี ขอให้ได้ชี้แจงให้เราทราบว่า ถ้าหาก
ว่ามีการปล่อยชั่วคราวแล้วจะมีผลเสียหาย
แก่รูปคดีที่คุณทมิฬ จิตรวิมลผูกพันและ
พัวพันอยู่นั้นหรือไม่ แล้วเราจะได้อะไร
ต่อไป นี่เป็นเจตจำนงที่สองท่านที่ได้กล่าว
มาแล้ว และผมเองก็มีความประสงค์
อย่างนั้น

นายชาญบุทศ ไชยคำมิ่ง (กาคี
สิทธิ์) : ปัญหาที่เราพูดอยู่นี้ ส่วนมากมัก
จะพูดถึงด้วยบุคคล คือเราควรจะพูดถึง
เจตนาของกฎหมายเสียก่อนว่า ในมาตรา
๖๔ กิติ และมาตรา ๖๗ กิติ ที่ผู้ร่าง
รัฐธรรมนูญได้ร่างขึ้นไว้และบัญญัติขึ้นไว้
นั้นเพื่อประสงค์อะไร นี่ประการหนึ่ง

ประการที่สอง ในรัฐธรรมนูญนี้ไม่
ได้บัญญัติไว้ว่าให้สมาชิกได้พิจารณาจะ
รูปคดีว่า เป็นคดีอุกฉกรรจ์หรือคดีประเภท
ใด เพราะได้กล่าวไว้รวมๆ ว่า ถ้าต้อง
หาคดีในระหว่างสมัยประชุม ศาลและ
พนักงานสอบสวนจะต้องปล่อย ในการที่มี
ผู้คัดค้านนั้น ก็เป็นเรื่องความเห็น ถ้า
ปล่อยออกมาแล้ว อาจจะไม่คดีก็ได้ และ
อาจจะหลบหนีก็ได้ ในปัญหาเรื่องนี้เรา
ไปพูดเฉพาะคดี จึงทำให้เรามองเห็นว่า
คุณทมิฬ จิตรวิมลอาจจะไม่คดีก็ได้ และ
คุณทมิฬ จิตรวิมล อาจจะไม่คดีก็ได้ ถ้า
หากฝ่ายทางความเห็นอีกอย่างหนึ่งว่า ถ้า
เขาไม่หลบหนีแล้ว ก็พูดได้เช่นเดียวกัน
แต่เจตนาของกฎหมายที่เขียนไว้ นั้น เพื่อ
ป้องกันมิให้สมาชิกต้องถูก ในการจำกัด
อิสรภาพในฐานะที่เป็นตัวแทนของประชาชน
ทั่วประเทศ ให้ได้เข้ามาทำหน้าที่ในสภาผู้
แทนราษฎรนี้โดยสมบูรณ์ตามที่รัฐธรรมนูญ
กำหนด ในเรื่องการรักษาศักดิ์ศรีนั้น
การไปปฏิบัติส่วนตัวนั้น เป็นอีกเรื่องหนึ่ง
ส่วนในหน้าที่ผู้แทนราษฎรนั้น เราก็ยังรับ
ทราบไม่ได้ว่า คุณทมิฬ จิตรวิมล ปฏิบัติ
ผิดหรือยัง เพราะศาลก็ยังไม่ได้กำหนด
ว่าคุณทมิฬผิด และผู้ต้องหานั้น ได้ชื่อว่ายัง
เป็นผู้บริสุทธิ์อยู่ และยังเป็นผู้เพียงต้องหา
เท่านั้น จึงเหมาไม่ได้ว่าคุณทมิฬ จิตรวิมล

เป็นผู้ปฏิบัติผิดในกฎหมายอาญาด้วยหนึ่ง
 ส่วนใด เราจะเห็นได้ว่าในสมัยที่ท่านผู้
 แทนราษฎรมาถูกหาว่าข่านายสมัคร เขียม
 วิโรจน์ ตอนนั้น สภาผู้แทนราษฎรก็ได้
 อนุมัติให้คุณเขียม อีสระ มาปฏิบัติหน้าที่
 โดยเสรีตามรัฐธรรมนูญกำหนด โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านผู้มีจิตใจ
 ไปในทางว่าคดี
 นี้อาจจะล้ม เราควรจะคำนึงว่าประเทศของ
 เรานั้นก็มีเจ้าหน้าที่เป็นชื่อเป็นแปอยู่ ถ้าหาก
 ว่าจะไปในรูปใดนี้เจ้าหน้าที่ก็คง ไม่
 ปล่อยปละละเลย โดยเฉพาะอย่างยิ่งคดี
 ๔ อดีตวุฒมนตรีนั้นรัฐบาลลำเหมียวและ
 ลำนุกอยู่เสมอว่าเป็นสิ่งซึ่งประชาชนทั่ว
 ประเทศกำลังจ้องและสนใจอยู่ รัฐบาล
 ย่อมจะไม่เพิกเฉยละเลยในเรื่องนี้ ใน
 เรื่องการรักษาคัดค้านและธรรมเนียมของ
 สภารัฐบาลที่ดี ไม่จำเป็นจะต้องเกี่ยวข้องกับ
 เพราะสภาท่านนี้เป็นผู้อนุมัติ อาจเป็นผู้ขอ
 ให้ศาลปล่อย ส่วนรัฐบาลนั้นเมื่อปล่อยไป
 แล้วก็เป็นที่ที่จะต้องคอยดูแลกดขี่ให้
 ความยุติธรรมแก่ประชาชนทั่วไป ผมเห็น
 ว่าสภาได้ปฏิบัติมาแล้ว ไม่เป็นที่เสียหาย
 เราก็คงจะปฏิบัติต่อไป ทั้งนี้เพื่อรักษา
 เทรดชัน (Tradition) อันดีของสภาไว้
 การที่ข้าพเจ้าพูดนี้ข้าพเจ้าไม่ได้พูดในฐานะ
 ข้าพเจ้าเป็นคนของคุณคม แต่ข้าพเจ้าพูด
 ในฐานะเป็นผู้แทนราษฎรที่มีฐานะเช่นเดียวกับ
 กับคุณคม คงจะได้รัยสิทธิอิสระเสรีภาพ

อย่างรัฐธรรมนูญกำหนดไว้ จึงสมควร
 อย่างยิ่งที่สภาจะได้ลงมติร้องขอให้ศาล
 ปล่อยคุณคม จิตรวิมล มาทำหน้าที่แทน
 ประชาชนในฐานะที่เขาเป็นสมาชิกของ
 ประเทศไทย

นายแถม วงศ์อำมาตย์ (บุรีรัมย์) :
 กระผมคิดว่าจากการอภิปรายนั้นคงจะได้
 วินิจฉัยได้แล้ว เพราะเหตุว่าตามกฎหมาย
 รัฐธรรมนูญมาตรา ๖๔ นั้น ได้ให้อำนาจ
 ต่อสภาผู้แทนราษฎรให้มีที่ปรึกษาผู้
 ให้รัฐบาลเป็นผู้แถลงหรือรัฐมนตรีมหาด
 ไทยก็ตาม กระผมเห็นว่าไม่จำเป็น เพราะ
 เหตุว่ากฎหมายได้ระบุไว้เด่นชัดที่จะให้สภา
 นี้เป็นผู้วินิจฉัย ยิ่งกว่านั้นในกรณีของนาย
 พลตำรวจจัตวา ทม ข. นั้นกระผมคิดว่าใน
 ฐานะที่ท่านเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรซึ่ง
 ผู้ร่างกฎหมายในมาตรา ๖๔ แห่งรัฐสม
 มนูญนั้นก็มุ่งหมายที่จะให้ได้นำทำหน้าที่เพื่อ
 ประชาชนและเพื่อประเทศชาติ จึงได้ตรา
 พระราชบัญญัติมาตรา ๖๔ ให้อำนาจต่อสภา
 เพราะฉะนั้นกระผมจึงคิดว่าให้สภาวินิจฉัย
 ได้แล้ว

นายบุญคุ้ม จันทศรีสุริยวงศ์ (อุตร
 ธานี) : ที่ผมลุกมาอีกครึ่งหนึ่งนี้โดย
 เจตนาจะกราบเรียนต่อที่ประชุมนี้ว่าผมกับ
 คุณคม ไม่มีอะไรกันในส่วนตัว รู้จักกัน
 แล้วไม่มีอะไรโกรธเคืองกัน แต่ว่าที่ผม
 เสนอมาอันนี้ผมต้องการจะให้ที่ประชุมของ

เรามีได้พิจารณาประเด็นต่างๆ ประเด็นหรือ
 จุดตัดต่างๆ จุดตัดด้วยเหตุและผล ผมก็
 แปลกใจเหมือนกัน ที่ท่าน สมาชิก บางท่าน
 บอกว่าไม่จำเป็นต้องมาชี้แจงอันใด คือว่า
 โปรดอย่าลืมว่า เมื่อเรา อภิปรายกัน พอ
 สิ้นสุดแล้วเราจำเป็นต้องลงมติและผมเชื่อ
 เหลือเกินว่าในการลงมตินั้นต้องมีบุคคลอยู่
 สองฝ่าย ฝ่ายหนึ่งเห็นควรจะให้ขอตัว
 มา อีกฝ่ายหนึ่งเห็นควรไม่ขอตัวมา ซึ่ง
 แต่ละฝ่ายจำเป็นต้องมีเหตุผลที่ช่วยให้
 มีอภิปราย ไม่อย่างนั้นเราก็หลับหลับตา
 ยกมือกัน แล้วผมขอกราบเรียนว่าสถาบัน
 เป็นประชาธิปไตย ประชาธิปไตยอันแท้
 จริงนั้นต้องตั้งอยู่บนมูลฐานของเหตุและผล
 นี้คือ เจตนา อันแท้ จริงที่ ผมเสนอ เข้ามา สู่
 สถาบัน

นายมนิต มาศเกษม (ร้อยเอ็ด) :
 กระผม ได้ พังข้ออภิปรายของ บรรดา ท่าน
 สมาชิกผู้กล่าวว่า ถ้าหวั่นในข้อที่ว่าสมควร
 ที่จะให้มีการปล่อยคุณทม จิตรวิมล หรือ
 ไม่นับนั้นเกี่ยวข้องกับปัญหา ๓ อย่าง คือว่าใน
 ฐานะที่ว่าคุณทม เป็นผู้แทนราษฎร สมควร
 ที่เราจะ รักษา คักดี ศรี ใน การ ที่ จะ ให้สิทธิ
 สมาชิก ได้มาประชุม สมควรที่จะปล่อย
 ปล่อยประการหนึ่ง แล้วอีกประการหนึ่งเกี่ยว
 กับเรื่องการปล่อยคดีนี้ ซึ่งท่านทั้งหลายก็
 ทราบว่าคดีนี้เป็นเรื่องใหญ่ คือมีสองกรณี
 หนึ่งเกี่ยวกับเรื่องฉนวนเรื่องหนึ่ง อีกแล้ว

เรื่องหนึ่งคดีเกี่ยวกับ ๔ อดีตรัฐมนตรี คือ
 เรื่องนี้เป็นที่สนใจของบรรดาประชาชนภาค
 อีสานเป็นอย่างมาก เฉพาะคดี ๔ อดีตรัฐ-
 มนตรี เพราะฉะนั้นในการที่จะให้สัมภาษณ์
 สมควรจะให้ปล่อยหรือไม่นี้ กระผมใคร่
 จะขอให้เจ้าหน้าที่ซึ่งเป็นผู้ที่รักษา เป็นผู้ค
 ลอบสวนรู้จักข้อเท็จจริง บางสิ่ง บางอย่าง
 เกี่ยวกับคดีสองคดีนี้ โดยเฉพาะท่านรัฐมนตรีว่า
 การกระทรวงมหาดไทย ถ้าท่านได้
 อภิปราย ท่านได้ชี้แจงปัญหาต่างๆ ก่อนที่
 บรรดาสมาชิกจะได้มีความเห็นว่าจะสมควร
 ให้มีการปล่อยหรือไม่ กระผมมีความเห็น
 อย่างนี้.

นายเทพ โชติณูชิต (ศรีสะเกษ) :
 ปัญหาเรื่องที่จะปล่อยผู้ต้องหาควรวุ่นหรือ
 ไม่นั้น ประเด็นที่มีอยู่ที่จะวินิจฉัยขณะนี้
 คือว่า ถ้าหากปล่อยไปแล้วเกิดผลเสียหาย
 แก่คดีนั้นจะทำอย่างไร เพราะว่าไม่แน่ว่า
 ผู้ที่ปล่อยมานั้นอาจจะหลบหนีหรือทำให้รูป
 คดีเสีย แต่ทางฝ่ายสมาชิกผมเชื่อว่า ส่วน
 มากที่ต้องการจะให้ปล่อย ฉะนั้นผมคิดว่า
 เราจะทำอย่างนี้จะได้ไหม คือว่าเราอาจ
 จะปล่อยโดยมีเงื่อนไข หมายความว่าทาง
 กระทรวงมหาดไทยก็ตาม ทางตำรวจก็ตาม
 จะมีเงื่อนไขว่าอย่างน้อยห้ามมิให้ออกนอก
 เขตพระนครหรือธนบุรี ถ้าหากว่าเราจะมี
 เงื่อนไขเช่นนี้ท่านสมาชิกทั้งหลายจะเห็น
 เป็นประการใดบ้าง นี้หมายความว่าเราให้

สถิติใน การ ที่จะ ทำหน้า ที่ของ พวก ผู้แทน
ราษฎร แต่ในขณะที่เดียวกันเราคยจะมีค
ระวัง เพราะว่าผู้แทนราษฎรนั้นไม่ใช่เข้า
ตัวเองจนเกินไป เราต้องระวังเกียรติของ
ประชาชนเขาเหมือนกัน ดังที่ผู้แทนหลาย
คนได้อภิปรายมาแล้ว ฉะนั้นทางที่ดีที่สุด
นั้นอาจจะโดยวิธีโดยมีเงื่อนไขเช่นนี้ ใคร
จะเห็นเป็นประการใดบ้าง ผมขอเสนอ
อย่างนี้.

นายฉันท จันทขุม (ร้อยเอ็ด): โดย
ที่เรื่องนี้เป็นคดีที่มีความสำคัญอย่างมากใน
ประเทศไทย ข้าพเจ้าคิดว่า จริงอยู่ในการที่
เรามีประเพณีนิยมในการที่จะปลดปล่อย
บรรดาสมาชิกของเราที่ต้องหาคดีอาญานั้น
ในการอภิปรายวันนี้ความเป็นจริงนั้นในที่ลุด
แล้วเราก็ต้องมีความรู้ สักการศึกษา คัดกริชของ
บรรดาสมาชิกแต่ละท่าน เราไม่ได้ว่ากัน
ถึงด้วยบุคคลแต่ประการใดก็หาไม่ แต่ท่าน
ประธานที่เคารพ ข้าพเจ้าจะถามท่านประธาน
ณ บัดนี้ว่า คดีของนายพลตำรวจจัตวา ทม
จิตรวิมลสิน ในคดีเรื่องฉันท กิติ ในคดีเรื่อง
ฆ่า ๔ อดีตรัฐมนตรี กิติ ท่านประธานเห็น
ว่าเป็นเรื่องสำคัญหรือไม่ และในการที่ท่าน
สมาชิกหลาย ๆ ท่าน ได้อภิปรายให้ความ
คิดเห็นว่าควรที่จะได้ รับฟัง จากทุก ๆ ฝ่าย
โดย เฉพาะทางท่าน พนักงานสอบสวนก็คือ
ทาง กระทรวง มหาด ไทย นั้น ท่าน เห็นเป็น
ความ จำเป็น ที่จะต้องมา แกลง ได้ หรือไม่

เพราะเหตุว่าใน การที่ เราจะให้ปลดปล่อย
ไปใบที่ลุดนี้ นอกจากการที่เราจะรักษา
ประเพณีแล้ว เราก็ควรจะได้ ยักกันลุดที่น้อย
ว่า การที่จะให้ปล่อยชั่วคราวออกมา ถ้า
หากว่า เกิด หลบหนี ไป นอกประเทศ หรือ
กระทำผิดคดีขึ้นบ่วนเดียวหายไป ประการใด
นั้น ข้าพเจ้าก็มีความคิดเห็น ตรงกับท่าน
สมาชิกหลายท่าน จริงอยู่ในรัฐธรรมนูญ
กิติในการที่ตรากฎหมายออกมานั้นก็เป็น
เจตนาชัดแจ้งอยู่เหมือนกันว่า เราต้องการ
ที่จะให้สมาชิกสภาของเราได้ ออกมาทำ
หน้าที่ในขณะที่เขา ได้มีการเปิดสมัยประชุม
เจตนาจริงของ กฎหมาย รัฐธรรมนูญ
มาตรา ๖๔ นี้เราพอจะอนุมาน ได้ อย่างนั้น
แต่ที่ข้าพเจ้ามาอภิปรายนี้ ไม่ได้หมายความว่า
ว่าจะไม่ให้ปล่อยออกมา อยากจะฟังทาง
ท่าน พนักงานสอบสวน โดย เฉพาะทาง
กระทรวงมหาดไทยว่า ท่านแน่ใจแล้วหรือ
ไม่ในการ ที่ถ้าหากว่า สภานี้ ลงมติว่าจะให้
ปล่อยตัวชั่วคราวออกมานั้นผู้ต้องหาจะมี
ได้หลบหนีไปแต่ประการใด ข้าพเจ้าขอ
เสนอความคิดเห็นอย่างนี้.

นายบรรเจ็ด สายเชอ (ร้อยเอ็ด):
กระผมเห็นว่า ประเด็น ที่เรา เถียงกันมี ๒
ประเด็น ปล่อยและไม่ปล่อย และในการ
ที่มี ท่าน ผู้ มีเกียรติ เสนอ ให้ทาง รัฐบาล
อภิปราย ถึง ว่า เหตุ ผล ใน การ ควร จะให้
ระดับหรือ ไม่อะไรเหล่านี้ ผมคิดว่า

ควร จะ ให้ รัฐ มาล ชอง แวะ เพราะ เห็น ว่า
 รัฐบาลเองจะชองแวะมันก็จะเสีย ทำไป
 ดึงจะเสีย เหตุผลที่เสียก็เนื่องจากนี้ รัฐบาล
 ถัดหากว่าจะแสดงว่าไม่ให้ประกันก็เป็นการ
 แสดงถึงเจตนา ในการ รักษา ยามาง อะไร
 ไว้ซึ่งจะถูกวิพากษ์ ในการที่ไม่เป็นมงคล
 และ โดยเฉพาะ สถา ยัน ของ สภา ผู้แทน
 ราษฎร ผลลัพธ์ของเราทั้งหลายที่อยู่ ณ ที่
 นั้น เราก็นิ่งงาย ได้แล้วว่าเราควรที่จะ
 ให้ประกัน ควรที่จะปล่อยออกมาหรือไม่
 ประการที่หนึ่ง และประการที่สองผมก็
 อยากจะคัดค้านว่า ไม่ควรให้ปล่อย ทั้งนี้
 เนื่องจากว่าคดีนี้เป็นคดีอาชญากรรมและเป็นเรื่อง
 คำนวณเดือนนั้น ประการที่หนึ่งการที่ผู้แทน
 ราษฎรจะไปคำนวณเดือน เราควรจะรักษา
 คดีคดีหรือไม่ เราได้กั้ถึงเรื่องคดีคดี
 แล้วเรื่องนั้นเป็นเรื่อง เราควรจะรักษา
 คดีคดีในการที่ผู้แทนราษฎรกระทำ ความ
 ขวั้นประการที่หนึ่ง ประการที่สอง คดี
 ๔ อติกรรมคดีก็เช่นเดียวกันเป็นคดีซึ่งไม่
 มีใครจะละล้างและเป็นคดีอาชญากรรมซึ่งคดีนี้
 เพิ่งจะมาดำเนินการ และทำกัน จริงจังอยู่
 ณ บัดนี้ และถ้าหากว่าเราจะปล่อยตัวออก
 มาดังที่ท่านทั้งหลาย ซึ่งข้างหนึ่งเห็นว่า
 ควรปล่อยเพื่อเป็นประเพณีของสภานั้น ก็
 ผมว่าประเพณีของเรานั้นเราก็ควรพิจารณา
 ด้วยเหตุผลว่า ประเพณีคดีคดีของเรา
 เรา รักษา คดีคดีของเรานั้นเราจะรักษาแค่

ไทยเพียงไร ฉะนั้นในการที่อภิปราย
 ด้วยเหตุผลนี้กระผมคิดว่าเราควรลงมติ
 กันได้ว่าเราจะให้ปล่อยตัวออกมาหรือไม่
 คือเจียงกัน ไปก็ซ้ำซาก

นายพีร์ บุนนาค (สุพรรณบุรี) :
 เท่าที่ ได้ อภิ ปราย กัน มา มาก มาย นั้น
 กระผม คิดว่ากิน เวลาอยู่มากพอแล้ว ก็
 อยากจะ ขอ กราบ เรียน ต่อที่ ประ ชม สัก
 เล็ก น้อย ใน ปัญหา เกี่ยว กับ เรื่อง คดีคดี
 ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จะมี หรือ
 ไม่เพียงใดแต่ไหนนั้น ย่อมเป็นที่รู้จักกันอยู่
 แต่ที่เมื่อ ขนบ ประเพณี และ โดย เฉพาะ
 อย่างยิ่งตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๔ ได้
 ระบุไว้ ชัดแจ้งที่จะให้การคุ้มครองสำหรับ
 สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอยู่ ถ้าหากว่า
 จะมีการคำนวณ จึงอยู่ถึงคดีทั้ง ๓ คดี
 นี้ว่า เป็นคดี ที่ออกจะ คกริด โครม อยู่ แต่
 กระผมมีข้อที่จะให้ทางสภานววินิจฉัยสักเล็ก
 น้อยคือว่า ในปัญหา เกี่ยวกับ เรื่องกรณี ๔
 อติกรรมคดี นั้นคงจะ เป็นที่ทราบกันอยู่ก็
 ยัง ไม่มีรัฐบาลหนึ่งรัฐบาลใด ได้จัดไว้ ก็
 มามีรัฐบาลของ พลเอกถนอม กิตติขจร
 นี้ ได้ ดำเนิน การ อย่าง เต็ม ที่ เพื่อ ที่จะ ให้
 พิสูจน์ ได้ว่าอาชญากรรม ใด ๆ พลคกรรม ใน
 การเมืองใด ๆ นั้นจะเกิดขึ้น ถึงแม้จะ
 ไม่มีรัฐบาลไทยเอาใจใส่ก็ตาม รัฐบาล
 นี้ก็ได้ดำเนินการอย่างเคร่งครัดและโดย
 เฉพาะอย่างยิ่ง การจับกุม สมาชิกประเภท

ที่ ๓ และเป็น นาย ค่ำ รวง ชั้น ผู้ใหญ่ ชั้น
 นายพล ก็ยังแสดง ให้เห็นชัดว่า กติกา พหุ
 หลายนั้น จะต้อง หมด ไป จาก รัฐบาล ชุดนี้
 ธรรมดา มีข้อที่จะฝาก ให้สถานักตักเล็กน้อย
 คือ เกี่ยวกับเรื่องปัญหาข้อกฎหมายและ
 กฎหมายนี้เป็นกฎหมายสูงสุดเป็นแม่บทใน
 การใช้ปกครองประเทศชาติ ด้วยมาตรา
 ๖๔ ได้ ระบุไว้ ชัด ถ้าจะ ทำกัน อย่างที่ว่า
 โดยยกเหตุผล โฉนดเหตุผลนี้โดยไม่เอาหลัก
 ประ กั้น ใน เรื่อง กฎหมาย เอา มา เป็น ข้อ
 ประกอบ ใน การพิจารณาแล้วกระผมคิดว่า
 จะต้องแก้รัฐธรรมนูญฉบับนี้เพื่อที่จะให้
 ไปตามความต้องการอย่างนั้นหรือ เพราะ
 ฉะนั้นกระผมคิดว่าเมื่อระเบียบประเพณีได้
 เป็นทางและเป็นเรื่องของรัฐสภาโดยตรง
 แล้วก็ควรที่รัฐสภาจะวินิจฉัย ได้ และผม
 ไม่เห็น เป็น อย่าง ฉนั้น ถ้าหากว่าจะ แปลให้
 เป็น ไปแล้วก็ยากที่จะตั้งแก้รัฐธรรมนูญ
 ฉบับ ที่ ๑๑ อยู่ นี้ หรือ ที่ ใช้กัน อยู่ บัจจุบัน นี้
 เพราะฉะนั้นผมคิดว่าให้สถานักวินิจฉัยได้ว่า
 ควรจะปล่อยหรือไม่ปล่อยอย่างไร กระผม
 ขอให้ทางท่านประธานสงวนเวลาไว้เพื่อจะ
 ได้เอาเรื่องอื่นมาพิจารณากันต่อไป

นายสุชาติ บุญธรรม (นครนายก) :
 วันที่ ได้อภิปรายกันมาเป็นเวลานานนั้นได้
 ถึงเหตุเห็น ว่าท่านสมาชิกได้พรรณนาถึง
 เรื่องศักดิ์ศรีเป็นอันมาก ผมก็ ไม่มีข้อข้องใจ
 อะไร ในเรื่องนี้ แต่ใครจะกราบเรียนสะกิด

ใจท่านสมาชิกสักเล็กน้อยว่า ความจริง
 ขบขันบัญญัติรัฐธรรมนูญในเวลานั้นนั้น ไม่
 ใช่เกิดขึ้นมาในทำนองเดียวกันกับที่เห็น
 เพื่อนสมาชิกถกซังแล้วก็จะต้องไปเอาตัว
 ออกมาให้ได้ ไม่ใช่อย่างนั้น กฎหมาย
 รัฐธรรมนูญมาตรา ๕๔ เริ่มตั้งตั้งแต่ทำ
 ในสมัยเต็ม ๆ มา รัฐสภาจำเป็นต้องต่อสู้
 กับอำนาจของทางฝ่ายปกครองบ้านเมืองซึ่ง
 เริ่มต้นทีเดียว คือทางฝ่ายพระมหากษัตริย์
 ต่อจากนั้นมาก็เป็นฝ่ายสภากับรัฐบาล ซึ่ง
 สภากับรัฐบาลต้องต่อสู้กันอยู่ตลอดเวลาใน
 บางครั้งรัฐบาลก็แก่งจับกุมคุมขังสมาชิก
 สภาไปเสีย เหตุเหล่านี้ทำให้สภาจำเป็นต้อง
 ต้องบัญญัติรัฐธรรมนูญมาตรานี้ขึ้นมาเป็น
 ลำดับ ไม่ใช่อย่างที่เราเข้าใจกัน ไปเป็น
 ส่วนมาก สำหรับประการที่สอง ในเรื่อง
 ศักดิ์ศรีนั้นผมใคร่จะกราบเรียนที่ประชุมได้
 พิจารณาด้วยว่า มันมีหลายแง่หลายมุม
 ด้วยกัน จริง เรารักษาศักดิ์ศรีโดยการเช
 พวกรของเราที่เป็นผู้แทนราษฎรให้ออกม
 จากที่คุมขังได้นั้นเป็นการสงวนศักดิ์ศรี
 ว่าในเวลาเดียวกันถ้าหากว่าปรากฏว่าผู้
 ราษฎรของเราซึ่ง ได้ไปกระทำสิ่งหนึ่งสิ่ง
 คล้าย ๆ กันว่าได้อาศัยบารมีของการเป็น
 ผู้แทนราษฎร ไปกระทำสิ่งชั่วร้ายแล้ว
 หากว่าสภาจะยอมให้ ได้มีการคุ้มครองสม
 ชิกสภาซึ่งได้กระทำการเช่นนั้น สถานะ
 ได้รับคำกำหนดเขียน ได้ใช้อำนาจและ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละ
นี่บอกให้ฟัง

นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ (ราช
บุรี) : นี่บอกให้รู้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละ
ไม่ต้องหรอก ข้าพเจ้าเข้าใจดีแล้ว

นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ (ราช
บุรี) : คือนั่ง ประเดี้ยวนั่งเยียงซ้าย เยียง
ขวา นั่งพิงกลาง ๆ นั้นละมันจะได้สบาย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอให้
นั่งนะ ไม่เช่นนั้น ข้าพเจ้าถือว่ารบกวน
ที่ประชุม

นายล้วน เวทชลิกานน(นครปฐม):
เท่าที่กระผมฟังมาก็เห็นควร จะลงมติได้
แล้ว ถ้าหากว่าท่านผู้ใดเห็นว่าเรื่องนี้ควร
จะบัตถกภิปรายได้แล้ว โปรดรับรองด้วย

(มีสมาชิกรับรอง)

นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ (ราช
บุรี) : ผมจะขอข้ประเด็น เพราะเห็นว่า
เท่าที่พูดกันมานี้ยังไม่เข้าประเด็น รัฐสภา
เป็นสภาสูงสุดของประเทศชาติ ข้าพเจ้า
จำเป็นอยู่เองที่จะต้องกราบเรียน บัญญัติ
มาพิจารณาประเด็นหลักใหญ่ ๆ ของข้อ
กฎหมาย อำนาจสภาสูงสุดคืออำนาจ
นิติบัญญัติ เราพิจารณาคำรัฐธรรมนูญ
ได้สามมาตรา มาตรา ๖๒ ย่นย่อพอสังเขป
ก็บอกว่า เวลาจะจับกุมคนกระทำผิดถ้าเป็น
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ยังจับไม่ได้
ถ้าจับได้ก็จะต้องให้รายงานเป็นการด่วน

มาตรา ๖๓ เมื่อจับแล้ว ถ้ากำลังอยู่ใน
ระหว่างสมัยประชุม ศาลจะพิจารณาก็
ได้ มาตรา ๖๔ เมื่อมีการจับกุมแล้วให้
ศาลร้องขอ นี่แสดงให้เห็นว่า หลักใหญ่
ของรัฐธรรมนูญ ไม่ใช่ศักดิ์ศรีอะไร คือ
เป็นสถาบันกฎหมายรัฐธรรมนูญสูงสุด
เป็นการเกิดคุณลิตธิประชาชน ๒๔ ล้าน
ไม่ใช่ไปโยนกลองให้วินิจฉัย ให้ศาล
อำนาจ ตุลาการ — วินิจฉัย หรืออำนาจ
บริหารทางรัฐบาลวินิจฉัยหาชอบไม่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : นี่คุณ
สมศักดิ์ ๆ คุณข้ประเด็นให้สั้นย่อ พูดแค่
หลัก ๆ อะไรบ้าง

นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ (ราช
บุรี) : เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าไม่ใช่
เรื่องเล็กหรือเรื่องใหญ่ไปมา ๔ อดีตรัฐ
มนตรีตายคน หรือฆ่าขอตานตายคน หรือ
ชนชั้น ๒๐ คนหรือชะโมยเข็มหนึ่งเล่ม นั้น
เป็นอำนาจตุลาการ ข้าพเจ้าเห็นว่าเรา
พิจารณากันไม่ถูกประเด็น ประเด็นมีอยู่ว่า
เราจะเกิดคุณกฎหมายรัฐธรรมนูญ เป็น
กฎหมายสูงสุดหรือไม่ นาย ก. นาย ข.
นาย ค. ใครก็ตามที่ถูกจับกุมคุมขังนั้น
เราจะเสนอหรือไม่ ประเด็นมันมีอยู่เท่านี้
บางคนทราบแล้วก็พยายามพิจารณาไม่
ทราบ มันเป็นอย่างนั้น นี่ท่านได้ฟังฝ่าย
กลาง เขาไม่ได้ล้มรัฐบาลหรือเขาไม่ได้
เสียรัฐบาลแล้วได้ประโยชน์ เพราะฉะนั้น
วินิจฉัยได้แล้วว่าจะได้หรือไม่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : อย่าไป
เขาเลย มันเยอะมากไปละคุณ คุณ
ขอเบ็ดอกีปรายหรือเปล่า คุณขอหรือเปล่า
ขอเสียสิคุณสมศักดิ์ คุณไม่ได้ขอเบ็ด
อกีปราย

นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ (ราช
บุรี) : เสียเวลาของชาติ ลงมติได้แล้ว

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เข้า ถ้า
อย่างนั้นพูดทำไม ก็ประหลาดนี่

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) :
ก็ประธานไปให้เขาพูดนี่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็ไม่
ทราบ เขาขอข้ประเด็น นี่ไม่ต้องพูด
ท่านไม่ต้องมาว่าข้าพเจ้า : คือนี่ไปข้าพเจ้า
จะขอ ให้ที่ประชุม วินิจฉัย ว่าสมควร ที่จะม
การ ร้องขอ สั่งปล่อย นาย พลตำรวจ จัตุ
ทม จิตรวิมล ในกรณีที่ต้อง คมขัง ใน
ระหว่างสอบสวน ตามที่ . . .

นายเทพ โชตินุชิต (ศรีสะเกษ) :
เมื่อกี้ผม ได้เสนอไว้ แต่ว่ามันอาจจะเป็น
ว่าผมขอความเห็นจากสภาเท่านั้น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เห็นจะ
ทำไมได้ คือมันผิดทีเดียว ทำไมได้
ตามข้อบังคับก็ไม่ได้ด้วย ข้อ ๓๐ มีเงื่อนไข
ไซ้ ทำอย่างนั้นไม่ได้มีรัฐธรรมนูญด้วย

นายเทพ โชตินุชิต (ศรีสะเกษ) :
ศาลเอง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เขาจะ
ไม่ต้อง ทำไมได้หรือ 'แล้วก็เสนอท่าน
ไม่ได้ด้วย

นายเทพ โชตินุชิต (ศรีสะเกษ) :
ทำไม ๆ จะเสนอไม่ได้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไปดู
ข้อ ๓๐ เสีย เขาจะ คือนี่ไปข้าพเจ้าจะให้ที่
ประชุม วินิจฉัย ว่าสมควร จะร้อง ขอให้สั่ง
ปล่อยนายพลตำรวจ จัตุ ทม จิตรวิมล
ในกรณีที่ถูกคุมขังระหว่างสอบสวน ตาม
ที่กระทรวงมหาดไทยและกรมตำรวจแจ้ง
มา ไม่ต้องละคุณเขาละไม่ต้องละคุณ

นายเทพ โชตินุชิต (ศรีสะเกษ) :
ไม่ใช่ ท่านประธานแปลความเอาเองคน
เดียว ไม่ใช่ มติของสภา ไม่ใช่ ก็ที่
ศาลละ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เดียวๆ

นายเทพ โชตินุชิต (ศรีสะเกษ) :
เขา ๆ ละ ผมขอเถียงท่านประธานละวันนี้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ข้าพเจ้า
เข้าใจที่คุณ

นายเทพ โชตินุชิต (ศรีสะเกษ) :
เข้า ผมก็เข้าใจเหมือนกัน ถ้าอย่างนั้น
ละก็

นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ (ราช
บุรี) : ประธานไม่ถูก นั่งก่อน นั่งก่อน
ประธานยื่นคุณนั่ง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีคุณ
นั่งเกิด ๆ เกียงไม่ถูก

นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ (ราช
บุรี) : คุณเป็นผู้พิพากษาทำไมถูก รัฐ
ธรรมนูญจะมีเงื่อนไขไม่ได้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : (เคาะ
ค้อน) นั่ง ๆ ไม่อย่างนั้นจะให้แยกจากที่
ประชุม ค้อนไปข้าพเจ้าจะให้ที่ประชุม
วินิจฉัยว่าสมควรจะร้องขอให้สั่งปล่อยนาย
พลตำรวจตำรวจ จิตรวิมล ไม่ต้องละ
คุณ ๆ นั่งเกิด

นายเทพ โชตินุชิต (ศรีสะเกษ) :
ขอพูดหน่อยครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เขาขอ
มติแล้ว ทำไมไม่ได้

นายเทพ โชตินุชิต (ศรีสะเกษ) :
คือผมขอเสนอไม่ใช่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ
รองก็ไม่มีด้วย แล้วทำไมไม่ได้ตามข้อบังคับ

นายเทพ โชตินุชิต (ศรีสะเกษ) :
เสียดายในความเป็นอยู่

นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ (ราช
บุรี) : ท่านประธานใช้ค้อนชครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : (เคาะ
ค้อน) ขอให้นั่ง ๆ ทำไมไม่ได้ ขอให้นั่งเกิด
คุณ เข็มผมเกิด

นายเทพ โชตินุชิต (ศรีสะเกษ) :
คืออย่างนี้ ท่านประธานผมขออภิปรายสัก
๒ นาทีเท่านั้นละ มันเป็นประโยชน์ของ
ประชาชน ไม่ใช่ประโยชน์ของใคร

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไปด
นั่งเกิด แล้วผู้รับรองก็ไม่มี

นายเทพ โชตินุชิต (ศรีสะเกษ) :
คือว่าศาลเองเขายังมีปล่อย มีเงื่อนไขได้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอให้
นั่ง ถ้าไม่อย่างนั้น ผมจะให้คุณออกจาก
ที่ประชุม

นายเทพ โชตินุชิต (ศรีสะเกษ) :
ไม่สำคัญ ออกเมื่อไรก็ได้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละ
คุณนั่ง

นายเทพ โชตินุชิต (ศรีสะเกษ) :
ท่านประธานอย่าใช้ ค้อนอย่างนั้นซี

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละ
ถ้าผมผิด ผมขอโทษด้วย

นายเทพ โชตินุชิต (ศรีสะเกษ) :
พูดอย่างนั้นถูกหรือ ผมจะชี้แจงให้ฟัง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : (เคาะ
ค้อน) นี่ ๆ คุณนั่ง ๆ เกิด

ต่อไปนี้จะขอให้ที่ประชุมวินิจฉัยว่า
จะร้องขอให้สั่งปล่อย นายพลตำรวจตำรวจ
จิตรวิมล ในกรณีที่ ต้องคุมขังใน
ระหว่างสอบสวนตามที่รัฐมนตรีมหาดไทย

และ กรมตำรวจแจ้งมา ในระหว่าง สมัย
ประชุมวิสามัญหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็น
สมควรว่าให้ขอให้สั่งปล่อย โปรดยก
มือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๑๕๓ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใด
ไม่เห็นด้วย คือไม่ขอสั่งปล่อย โปรด
ยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๒ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอัน
ว่าที่ประชุมนี้ขอให้สั่งปล่อย เรื่องนี้
ประธานก็จะดำเนินการต่อไป คือจะได้
แจ้งไปยังกระทรวงมหาดไทย

หมายเลข ๒. รายงานกิจการของ
สภาผู้แทนราษฎร ที่ได้กระทำไปในสมัย
ประชุมวิสามัญสมัยที่ ๑ พ.ศ. ๒๕๐๑
ซึ่งได้พิมพ์แจกไปแล้ว ก็เสนอเพื่อทราบ
(ที่ประชุมรับทราบ)

รายงานกิจการของสภาผู้แทนราษฎร
ที่ได้กระทำในสมัยประชุมวิสามัญ สมัยที่ ๑ พ.ศ. ๒๕๐๑
(มกราคม)
เกี่ยวกับญัตติ กระตุกถาม และคำถาม

ญัตติ

- ๑. เรื่องที่ค้างมาจากสมัยประชุมสามัญ สมัยแรก พ.ศ. ๒๕๐๐ ๑ เรื่อง
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้เสนอ
ร่างพระราชบัญญัติค้างระหว่างดำเนินงาน
ร่างพระราชบัญญัติอาวูบับัน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้
เพลิง และสิ่งเทียมอาวูบับัน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๑ (นายเทียม
ไชยมันทน (ตลก) เป็นผู้เสนอ)
- ๒. เรื่องที่ได้รับในสมัยประชุมวิสามัญ สมัยที่ ๑ พ.ศ. ๒๕๐๑ ๑๕ เรื่อง
 - ก. คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ
ร่างพระราชบัญญัติที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติให้ประกาศใช้
เป็นกฎหมาย (วันลงมติ)
ร่างพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล (ฉบับที่ ๔)
พ.ศ. ๒๕๐๑ ๑๗ ม.ค. ๒๕๐๑

ข. สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้เสนอ

(วันลงมติ)

- ๑) ร่างพระราชบัญญัติที่เจ้าของขอถอนไปก่อนบรรจุ
ระเบียบวาระประชุม

ร่างพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
(ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๐๑ (นายครินทร์ รักศรีวงศ์
(ชมพร) เป็นผู้เสนอ)

๑๖ ม.ค. ๒๕๐๑

- ๒) ร่างพระราชบัญญัติค้างระหว่างดำเนินการ

(๑) ร่างพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน
วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน
(ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๑ (นายเกษม จงส์วณิช
(กำแพงเพชร) นายทองดี อัสราชีวิน (เชียงใหม่)
นายเกียรติ นาคะพงษ์ (มหาสารคาม)
นายพีร บุนนาค (สุพรรณบุรี) และนายสวัสดิ์
คำประกอบ (นครสวรรค์) เป็นผู้เสนอ)

(๒) ร่างพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน
วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิงและสิ่งเทียมอาวุธปืน
(ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๑ (นายผัน บุญชาติ
(อุบลราชธานี) นายฉันท จันทชุม (ร้อยเอ็ด)
นายชาญยุทธ ไชยคำมิ่ง (กาฬสินธุ์) และ
นายบุญคุ้ม จันทรศรีสุริยวงศ์ (อุดรธานี)
เป็นผู้เสนอ)

(๓) ร่างพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน
วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิงและสิ่งเทียมอาวุธปืน
(ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๑ (นายทองปาน
วงศ์สง่า (สกลนคร) นายวรพจน์ วงศ์สง่า
(อุดรธานี) และร้อยตรี ประทีป ศิริพันธ์
(สกลนคร) เป็นผู้เสนอ)

- (๔) ร่างพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน
วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิงและสิ่งเทียมอาวุธปืน
(ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๑ (นายบุญณะ
จัมปาพันธ์ (ศรีสะเกษ) เป็นผู้เสนอ) (วันลงมติ)
- (๕) ร่างพระราชบัญญัติยกเลิกพระราชบัญญัติป้องกัน
การกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ พ.ศ. ๒๔๙๕
พ.ศ. ๒๕๐๑ (นายพรชัย แสงซัจจ์ (ศรีสะเกษ)
และนายสว่าง ตราชู (ขอนแก่น) เป็นผู้เสนอ)
- (๖) ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎ-
หมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่...)
พ.ศ. ๒๕๐๑ (นายศิริวัชร รักศรีวงศ์
(ชุมพร) เป็นผู้เสนอ)
- (๗) ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งจังหวัดยโสธร พ.ศ.
๒๕๐๑ (นายผืน บุญซิด (อุบลราชธานี)
เป็นผู้เสนอ)
- (๘) ร่างพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน
วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิงและสิ่งเทียมอาวุธปืน
(ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๑ (นายจารุบุตร
เรืองสุวรรณ (ขอนแก่น) นายดลิต บุญธรรม
(นครนายก) นายญาติ ไหวดี (สุรินทร์)
และนายสมบุรณ์ บัณฑิต (น่าน) เป็นผู้เสนอ)
- (๙) ร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง
กรม (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๐๑ (นายส่อง มารังกุล
(บุรีรัมย์) นายโต๊ะ แก้วเสมา (บุรีรัมย์) และ
นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) เป็นผู้เสนอ)
- ๑๐) ร่างข้อบังคับการประชุม ฯ กิ่งระหว่างดำเนินการ
ร่างข้อบังคับการประชุมและการปรึกษาของสภา
ผู้แทนราษฎร (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๕๐๑
(นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) เป็นผู้เสนอ)

๔) ญัตติธรรมดาศักดิ์สภาผู้แทนราษฎรพิจารณาตกไป (วันลงมติ)

- (๑) ญัตติขอให้มีการชกนโยบายของรัฐบาลเป็นรายชื่ (นายสมบุญ คีรีธ (พระนคร) นายบุญเชื้อ ประเสริฐสุวรรณ (สุพรรณบุรี) นายไกรสร ตันติพงษ์ (เชียงใหม่) นายไชย วงศ์สว่าง (แพร่) นายสังศักดิ์ สายบุญญา (เชียงใหม่) เป็นผู้เสนอ) ๙ ม.ค. ๒๕๐๑
- (๒) ญัตติขอให้อภิปรายชกถามนโยบายเป็นรายข้อหรือรายกระทรง (นายทองดี ชิตราชวิน (เชียงใหม่) เป็นผู้เสนอ) ๙ ม.ค. ๒๕๐๑
- (๓) ญัตติขอให้มีการประชุมแถลงนโยบายค่อในวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๐๑ นายทองดี ชิตราชวิน (เชียงใหม่) เป็นผู้เสนอ) ๙ ม.ค. ๒๕๐๑

กระทู้ถาม

- กระทู้ถามที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตั้งถาม ในสมัยประชุมวิสามัญ สมัยที่ ๑/๒๕๐๑ ๑๐๗ ฉบับ
- ปฏิบัติ ไปดังนี้
- ก. รัฐมนตรีตอบเสร็จไปแล้ว ๒ "
 - ข. ระงับไปตามนัยแห่งข้อบังคับ ร ชด ๑๑๘ ๑๐๕ "

คำถาม

- คำถามค้างคองบมาแต่สมัยประชุมสามัญ สมัยแรก ๒๕๐๐ ๑ ฉบับ
- คำถามที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตั้งถาม ในสมัยประชุมวิสามัญ สมัยที่ ๑/๒๕๐๑ ๑๐๗ "
- ปฏิบัติ ไปดังนี้
- ก. ประธานสั่งให้ระงับไว้ ๘ "
 - ข. ผู้ตั้งคำถามขอถอน ๑ "
 - ค. รัฐมนตรีตอบเสร็จไปแล้ว ๑๓ "
 - ง. ยังคงค้างคองบ ๘๕ "
- รวมยังคงค้างคองบ ๘๖ "

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปนี้
หมายเลข ๓. กำหนดวันและเวลาประชุม
แล้ววันนี้เป็นวันประชุมครั้งแรก

นายทศกิต্ত์ ศรีพลี (ขอนแก่น) :
เมื่อก่อนไม่เชื่อว่าฝ่ายค้านมี ๒ เสียง ที่จริง
มี ๔ เสียง ที่จริงมีอยู่มากกว่านั้นเสียด้วย
ซ้ำ แต่ด้านนี้มีเพียง . . .

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ทำไม
คุณไม่เสนอตอนนั้น

นายทศกิต্ত์ ศรีพลี (ขอนแก่น) :
สิ่ง จะแพ้ หรือ ไม่แพ้ ก็ควร จะให้ออก กว่า
ท่านประธาน เพื่ออย่างชนิดไม่ถูกอย่าง
นั้นก็ไม่ได้เหมือนกัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละ
แต่ไม่รู้อะไรจะทำอย่างไร เจ้าหน้าที่จะกั้น
อยู่หลายคน คุณ ต่อไปกำหนดวันและ
เวลาประชุม วันนี้เป็นการประชุมวันแรก
คุณ จะเห็นตามข้อบังคับจะต้องกำหนดวัน
และเวลาประชุม ในชั้นนี้ยากจะขอตาม
ข้อประชุมว่าจะประชุมในสัปดาห์ละกี่ครั้ง

นายทองดี อิศรางกูร (เชียงใหม่) :
ข้าพเจ้าขอเสนอ ต่อที่ ประชุม นี้ได้ประชุม
สัปดาห์ละ ๓ ครั้ง คือวันพฤหัสบดี วันศุกร์
วันเสาร์ ท่านประธานที่เคารพ เท่าที่
ข้าพเจ้าเสนอให้มีการประชุมสัปดาห์ละ ๓
ครั้งในเพราะเหตุใด ท่านประธานที่เคารพ
ราษฎร ทั้งทั้ง ประเทศ ไทย ๗๑ จังหวัด
ทั้งหมดเขาเข้าใจว่า มีการประชุมสภา

ผู้แทนราษฎร กันทุกวัน สมัยประชุม ตามัญ
ก็ตามหรือวิสามัญก็ตาม เมื่อข้าพเจ้าขึ้น
ไปจังหวัดเชียงใหม่ของข้าพเจ้า ราษฎร
ก็ยังถามข้าพเจ้าอยู่ว่า มีการประชุมทุก
วันไหม เมื่อข้าพเจ้าตอบว่าสภาได้ลงมติ
ให้มีการประชุมสัปดาห์ละ ๑ ครั้ง หรือ
๑ วัน วันพฤหัสบดีเขาก็บอกว่า เอ๊ะทำไม
ถึงเป็นอย่างนี้ มันยังไม่เหมาะสมกับ
เงินเดือน ท่านประธานที่เคารพ เท่าที่
ข้าพเจ้าเสนอสัปดาห์ละ ๓ ครั้งนั้น ท่าน
ประธาน ก็เพราะเห็นว่าในสมัยวิสามัญ
เราประชุม ไปคราวที่แล้วคราวก่อนมีกระทู้
ค้างค้าง อยู่ตั้ง รัชช กว่า กระทู้ ทางฝ่าย
รัฐบาลตอบเพียง ๒ กระทู้เท่านั้น ท่าน
ประธาน ที่เคารพ นี้แสดงว่าสภาของเรา
การเปิดประชุมสัปดาห์ละ ๑ ครั้งนี้ ได้ผล
อย่างไรแล้วไหน และอีกประการหนึ่งยังมี
ร่างพระราชบัญญัติต่างๆ ตั้งค้างอยู่ในสภา
เวลานี้ ท่านประธานที่เคารพ และ
ข้าพเจ้าเองก็เข้าใจว่าทางฝ่ายรัฐบาลคงจะ
เห็นออกเห็นใจ ผู้แทนราษฎร ที่เข้ามา นั่งใน
สถาบันสูงสุดของชาติ ณ ที่นั้น ตั้งแต่วันแต่
เข้ามาเพื่อ จะทำงาน เพื่อประเทศ ชาติและ
ราษฎรเป็นที่ตั้งตั้งนั้น ไม่ใช่จะมานั่งตี
พุงกินเงินเดือน ๕,๖๕๐ บาท ไม่ใช่
อย่างนั้น ทั้งนี้ข้าพเจ้าจึงหวังวอนขอผู้
แทนปวงชนชาวไทยที่เคารพทั้งหลายท่าน
เข้ามา นั่งใน สภานี้ก็ขอให้ ตั้งหน้าตั้งตา

ทำงานกันจริงๆ จึงอยู่เวลานี้เป็นหน้าร้อน
ท่านประธานที่เคารพ ข้าพเจ้ายินดีสลับ
ส่นและ ข้าพเจ้าได้เสนอเป็นญัตติขึ้นมา
แล้วว่า ขอให้ประชุมสัปดาห์ละ ๓ ครั้ง
คือวันพฤหัสบดี วันศุกร์และวันเสาร์ ทั้งนี้
จึงหวังว่าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลายก็
คงจะเห็นพ้องต้องกันเป็นเอกฉันท์ตามญัตติ
ที่ข้าพเจ้าได้เสนอมานี้ด้วยก็จะเป็นพระคุณ
แก่ราษฎรปวงชนชาวไทยเป็นอย่างยิ่ง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร: ผู้รับรอง
ครับ ผู้รับรอง

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่):
ใครเห็นด้วยไปรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่):
มีมติรับรอง ท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร: เชิญ
นั่งเถอะ

นายเทพเจริญ พูลลาภ (ร้อยเอ็ด):
สำหรับท่านผู้มีเกียรติ จังหวัดเชียงใหม่ได้
อภิปรายเมื่อต้นซึ่งไม่มีความพอใจสำหรับ
ผม ความจริงนี้ที่จังหวัดร้อยเอ็ดซึ่ง
กระผม ได้มีโอกาส ไปเยี่ยมเยียนราษฎร
เขาได้มี การต่อว่าต่อขาน มันเป็นเวลา
ประชุมบ่อยเหลือเกินสัปดาห์ละครั้ง กระผม
อยากจะขอต่อเค็มอีกสัปดาห์ละ ๗ ครั้งทุกๆ
วันให้พอใจกับความต้องการของประชาชน
พวกเราย่อมเสียสละกันทุกคน

(มีสมาชิกรับรอง)

นายประยูร ปานะศิษฐ์ (ชัยนาท):
ผมได้ฟังท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ได้อภิปราย
กันในเชิงวันประชุม ที่ผมอยากจะขอ
กราบเรียนท่านประธานว่าจะประชุมสัปดาห์
ละ ๗ วันอย่างผู้มีเกียรติเสนอเมื่อนึกมา
ฟัง แต่ตามที่ ส.ส. เชียงใหม่ อภิปราย
เมื่อก่อนบอกว่าสัปดาห์ละ ๓ วัน พฤหัสบดี
ศุกร์ เสาร์ ผมก็ว่ามาฟังอยู่ แต่อยากจะ
ขอถามทางรัฐบาลว่าจะมี โอกาส
บริหารราชการแผ่นดินพอไหม ที่จะมา
ประชุมกันในสภาผู้แทนราษฎรอาทิตย์หนึ่ง
๗ วัน อาทิตย์หนึ่ง ๓ วัน แล้วก็ขอขอร้อง
ให้ทางรัฐบาลลองแสดงความคิดเห็นว่าจะ
เห็นด้วยกับสภานี้หรือไม่ เพราะว่างานที่
รัฐบาลก็ยุ่งแล้ววันก็เหลืออีก ๗ วันงาน
ประมาณก็ยัง ไม่เข้าอะไรต่างๆนานา ที่
ผมก็อยากจะขอให้ทางรัฐบาล ชี้แจงมาให้
ทราบด้วย

พลโท ประภาส จารุเสถียร (รัฐ
มนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย): ทาง
รัฐบาลขอเสนอให้มีการประชุม สัปดาห์ละ
๑ วัน การที่รัฐบาลเสนอให้มีการประชุม
สัปดาห์ละ ๑ วันนี้ ทำให้เป็นการที่เราไม่
อยากทำงานหรือไม่ทำงาน มิได้ งานนั้น
ย่อม มีการแบ่งงานกันออกไป เป็นหลาย
อย่าง โดยเฉพาะอย่างยิ่งงานที่เกี่ยวข้องกับ
สภานี้ ไม่ใช่มีแต่เรื่องการประชุมอย่างเดียว
โดยเฉพาะทางฝ่ายบริหารแล้วย่อม
ต้องมีงานที่จะต้องปฏิบัติ การ ความมติของ

สถานที่ไปดำเนินการในทางด้านกฎหมาย
 หลายอย่าง โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่เห็น
 โดยชัด ๆ ก็กรรมวิธีการซึ่งจะต้องไปประ-
 มุมนั้นก็ต้องมีวันเว้นวันในการไปประชุม
 กรรมวิธีการ แล้วนำจากนั้นอีกทางรัฐบาล
 เขาก็จะต้องไปจัดการบริหารให้เป็นไปตาม
 มติของสภาที่ได้ดำเนินการไปด้วย หากจะ
 ประชุมกันทั้ง ๗ วันหรือ ๕ วันอย่างที่ว่า
 แล้ว โอกาสในการที่จะบริหารให้ถึงมือ
 ประชาชนก็จะทำได้น้อยมากก็คงจะได้มี
 การประชุมกันอย่างเดียวเท่านั้น เพราะ
 คณะนั้นคณะกรรมการเห็นว่าขอให้ท่านสมาชิก
 ได้เห็นใจในการปฏิบัติงานที่เราได้ทำกัน
 เป็นระเบียบมานานแล้วว่าทำไปอย่างเดิม
 เป็น การ สะดวก ค่ะ อย่างยิ่งที่จะไป
 ดำเนินการ ได้

นายทองดี อีสราจวิน (เชียงใหม่) :

ข้าพเจ้าได้ฟังท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 มหาดไทยลุกขึ้นอภิปรายเมื่อก่อนนั้นท่าน
 ยังกล่าวคำคลาดเคลื่อนต่อความเป็นจริง
 ข้าพเจ้าไม่ได้เสนอ ๗ วัน ๕ วัน ข้าพเจ้า
 เสนอ ๓ วัน วันพฤหัสบดี ศุกร์ และเสาร์
 ขอท่านโปรดฟังให้ดี แล้วเมื่อก่อนท่านอ้าง
 ว่าท่านจะต้องไปบริหารกิจการ โฉนดกิจการนี้
 กรรมการไปพิจารณาในงาน โฉนดงานนี้ อัน
 นั้นท่านพูด ขอประธานโทษ ท่านกล่าว
 บอกเรื่องนอกราวไป ข้าพเจ้าขอกล่าว
 อย่างนี้ ท่านเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวง

แล้วท่านก็ยังมีรัฐมนตรีช่วย ไม่ใช่ท่านจะ
 มานั่งในสภาทั้ง ๒ คน หากเป็นเช่นนั้นไม่
 ท่านได้คำนึงถึงหรือเปล่าเวลานี้ราษฎร
 เตือนร้อนหัวทั้งประเทศไทย โดยเฉพาะ
 อย่างยิ่งการปล้นจี การโจรผู้ร้าย ท่าน
 ประธานที่เคารพ เวลาไม่มีเวลา
 ใจเป็นที่ตั้งแล้วท่านประธาน น้ำท่าก็ขาด
 แคลน อย่างภาคอีสานอย่างนี้ท่านลองคิดดู
 ดินฟ้าอากาศก็ไม่ดี รัฐบาลควรจะฟังความ
 คิดเห็นของบรรดาสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
 ผู้มีเกียรติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้แทน
 ราษฎรประเภท ๑ ที่ประชาชนชาวไทยเขา
 ได้เลือกตั้งเข้ามาโดยตรงอย่างนี้เป็นต้น
 นี้แหละท่าน ประธานที่เคารพข้าพเจ้าขอ
 ยืนยันว่าเอาสัปดาห์ละ ๓ ครั้ง และขอท่าน
 สมาชิกผู้มีเกียรติโปรดเห็นอกเห็นใจประ-
 ชนชาวไทยที่ได้เลือกตั้งท่านเข้ามาแต่ละ
 จังหวัด ท่านประธานนี้ข้าพเจ้าก็ขอยืนยัน
 อย่างนี้สัปดาห์ละ ๓ ครั้ง ท่าน ประธาน
 พฤษ์สิทธิ์ ศุภร์และเสาร์

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มมติ
 ว่าเห็นจะพอลงมติได้แล้ว ก็มี ๓ ประเด็น
 ด้วยกัน คือ ๓ วัน ๗ วันกับ ๑ วันตาม
 ลำดับ

นายพรชัย แสงขจี (ศรีสะเกษ) :
 ท่านประธานและท่านผู้มีเกียรติที่เคารพทุก
 ท่าน ที่ในขณะนี้ปัญหาเฉพาะหน้าของ
 สภาก็คือปัญหาเรื่องงบประมาณ เพราะ

ว่าในขณะที่มีความตลกยากและความตลก
ร้อนต่าง ๆ ก็มีอยู่ทั่วประเทศ และงานทุก
สาขาที่ยังรอคอยการวินิจฉัยของสภาผู้แทน
ราษฎร คือเกี่ยวกับงบประมาณ เพราะ
ฉะนั้น ในการประชุมสามัญวิสามัญครั้งนี้
ผมจึงขอเสนอต่อสภาว่าควรจะประชุม ๒
วัน คืออย่างน้อยที่สุดการประชุม ๒ วันก็
ไม่เป็นการที่ทำให้รัฐบาลเห็นคเห็นน้อยหรือ
ยากลำบากเพียงใดนัก ผมขอประธาน
เสนอ ๒ วัน คือวันอังคารกับวันศุกร์

(มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็มี ๔
ประเด็น ๓ วัน ๗ วัน ๑ วัน ๒ วัน ผม
คิดว่าเห็นจะพอวินิจฉัยได้แล้ว เพราะ
ฉะนั้น ผมขอให้ที่ประชุมวินิจฉัยว่าสมควร
จะประชุมสัปดาห์ละกี่วัน คือมีเสนอมานะ
วัน ๗ วัน ๑ วัน และ ๒ วัน เพราะฉะนั้น
ต่อไปนี้ขอให้ลงมติย้อนต้น ผู้ใดเห็น
สมควรให้ประชุมสัปดาห์ละ ๒ วัน โปรด
ยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๖ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้
ใดเห็นควรให้ประชุมสัปดาห์ละ ๑ วัน ขอ
ได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๘๘ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้
ใดเห็นควรให้ประชุมสัปดาห์ละ ๗ วัน
โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๒ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้
ใดเห็นควรประชุมสัปดาห์ละ ๓ วัน โปรด
ยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๔ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เพราะ
ฉะนั้น คงให้ประชุมสัปดาห์ละ ๑ วัน เริ่ม
แต่วันอะไร

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) :
เมื่อก่อน ๑ วันชนะใช้ใหม่ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ๑ วันใช้

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) :
ข้าพเจ้าขอเสนอเป็นวันพฤหัสบดีหน้าที่จะถึง
นี้ มะรืนนี้ใครเห็นด้วย โปรดยกมือ

(มีสมาชิกยกมือ)

พลโท ประกาศ จารุเสถียร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) : สำหรับ
วันพฤหัสบดีหน้าเราทำได้ไม่ทัน เพราะ
ว่าตามระเบียบนั้น จะต้องลงระเบียบวาระ
ก่อนล่วงหน้า ๓ วัน พฤหัสบดีหน้าเหลือ
เวลาอีก ๒ วันเท่านั้น

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) :
ข้าพเจ้าเองก็รู้สึกเสียใจ ความจริงนั้นส่ง
ภายใน ๓ วัน ไม่ใช่ส่งครบ ๓ วัน ส่ง
ภายใน ๓ วัน ระเบียบวาระการประชุม
ความจริงถ้าจะส่งส่งวันนั้นก็ทัน หลังจาก
เลิกประชุมนี้ ทางเจ้าหน้าที่สภาไปรีบ
โทรเรียวส่งให้บรรดาสมาชิก ท่านประธาน
ที่เคารพ ท่านโปรดอย่าลืมว่าเวลานี้กระชั้น

ตั้งข้างมาก ที่ยืนยืนสมัยวิตามัญสมัยก่อน
นอกจากนี้ ร่างพระราชาธิบดีอาวุธบิษัณ
อะไรเหล่านี้เป็นต้น ถ้าตั้งข้างยาว
เหยียดหมดอย่างนี้เป็นต้น นี่ข้าพเจ้ารู้สึก
เสียใจ เสียใจที่ท่านรัฐมนตรีบอกว่าไม่ทัน
อย่างนี้แล้ว ท่านประธานองคมนตรี ใน
ระหว่างที่ไม่มีการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
รัฐมนตรีว่าการยังไปตรวจราชการของแก่ง
แม่ยั้งหรือ นี่เอาเงินของชาติไปตกลงอย่าง
ผิดหรือ ท่านประธานองคมนตรี.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : อย่าไป
หาเขา เอา คุณทองดี มันมากไปคุณ ว่า
มันไปตามหน้าที่เกิดคุณ อย่างนี้ไม่ถูกละ

นายทองดี อีสราชีน (เชียงใหม่) :
ข้าพเจ้าจึงเห็นสมควร ที่สุดที่จะประชุมวัน
พฤหัสบดีที่สี่ วันที่ห้านี้ มะวันนั้น ท่าน
ประธาน ก็เห็นเหมือนกัน อย่างนี้ท่านโปรด
โปรดว่าเวลานี้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
อะไร ๆ เขาจะเข้มาทำงาน อย่างนี้ท่าน
ประธานก็บอกว่าจะไม่ทัน อย่างนี้ข้าพเจ้า
รู้สึกเสียใจและสลดใจแทนราษฎรด้วย
จึงรามา ไม่ใช่มานั่งกินเงินเดือนเปล่า ๆ
ขอให้ท่านโปรดเข้าใจอย่างนี้ ข้าพเจ้าเอง
ก็เห็นด้วย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็เป็น
ว่าเขาวนเลยก่อนเกิด ก็วันพฤหัสบดี
นี่ขอมา ถ้าหากว่าในที่ประชุมนี้ ไม่เห็น
อย่างอื่น ก็คือเขาวนพฤหัสบดี อาทิตย์
ครั้ง ที่นพฤหัสบดีไหน หน้าหรือจะต่อ

ไปโน้น คุณทองดีขอเลื่อนพฤหัสที่ที่จะ
ถึงนี้ คือวันพฤหัสที่ ๑๐ แต่รัฐบาลบอก
ว่าขอให้เป็นวันพฤหัสที่ ๑๗

นายพริ บุนนาค (สุพรรณบุรี) :
กระผม คิดว่า อาจ จะ มี การ เข้าใจ ผิด กัน
ระหว่างท่าน ส.ส. เชียงใหม่ กับท่านรัฐ
มนตรี มหาดไทย ในปัญหาเกี่ยวกับเรื่อง
ประชุม งบประมาณ นั้น ผม คิดว่า ท่านรัฐ
มนตรี มหาดไทย คงจะคิดว่า การ เลื่อนงบ
ประมาณ นั้นเลื่อนในวัน พฤหัสที่หน้าโน้น
เพราะฉะนั้นปัญหาที่จะประชุมกันต่อไปคือ
มะวันนี้นั้นก็มีเรื่องอื่น ๆ ที่จะจัดเข้าใน
ระเบียบวาระกระผมคิดว่าถ้าทำความเข้าใจ
กัน อย่าง นี้ แล้ว ถ้า ทนต วัน ประชุม ในวัน
พฤหัสที่ ที่ จะ ถึงนี้ ก็ควร จะประชุม กัน ได้
และสำหรับงบประมาณนั้นก็ ได้มีเวลาแจก
ให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้ ไปอ่านเพื่อ
จะ มา ท้วงติง หรือ จะ มีข้อ ที่จะ วิงวอน กัน
อย่างไร เพราะเป็นกฎหมายสำคัญใน
เรื่อง งบประมาณ กระผมคิดว่าอย่างนี้มาก
กว่า จึงอยากขอให้ท่านประธานได้
เรียกมติแล้วก็ได้ วิงวอนกันเดยครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมคิด
ว่าเรื่อง ก็ไม่สู้ ใหญ่โตอะไรนัก เพราะ
ฉะนั้นก็ขอให้ที่ประชุมวิงวอน คือว่าจะ
เขาเริ่มตั้ง วันพฤหัสที่ แต่ จะ เขา วันที่
๑๐ หรือ ๑๗ ผู้ใดเห็นสมควรวันพฤหัสที่
ที่ ๑๗ โปรดยกมือขึ้น
(มีสมาชิกยกมือ ๑๐๕ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร: ท่านผู้
ใดเห็นสมควรเริ่มวันพฤหัสบดีที่ ๑๐ ไปรด
ยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๖ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร: ก็เป็นอัน
ว่าเริ่มต้นวันพฤหัสบดีที่ ๑๗ ส่วนเวลานั้น
คงเป็นเวลา ๘.๐๐ นาฬิกา ผมคิดว่าคง
ไม่มีปัญหาอะไร

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่):
ท่านประธานครับ นี่ท่านก็ โหมเม เวลา
๘.๐๐ นาฬิกาไม่เป็นปัญหา ท่านดูมือ
ข้าพเจ้าก่อนซี

ประธานสภาผู้แทนราษฎร: เชิญ
ท่าน เชิญ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่):
ไหน ๆ ข้าพเจ้าก็แพ้ ไปแล้ว สัปดาห์ละ
๓ ครั้งก็แพ้ ไปแล้ว วันพฤหัสบดีจะเอาวัน
ที่ ๑๐ ก็แพ้ ไปแล้ว ทั้งนี้ข้าพเจ้าขอเสนอ
เวลา ๘.๐๐ นาฬิกาตรง ท่านไปคอยว่า
ลืมน่า เวลาหน้าร้อน ท่านประธานที่
เคารพ หน้าร้อนข้าราชการ ยังมี การพัก
ร้อนกัน ผู้แทนราษฎร ไม่จำเป็นจะต้องมี
การพักผ่อน ข้าพเจ้าขอบอกอย่างนี้ ที่
ข้าพเจ้าเสนอมานี้ ๘.๐๐ นาฬิกาตรงนั้น
ขยากจะทำงาน กันอย่างจริงจัง ในตอนเช้า

และจะไม่มีการยุ่งกันท่านประธานเองก็คง
รู้สึกเวียนศีรษะ เหมือนกัน เวลาเพราะตน
ฟ้าอากาศ มีร้อน อยู่แล้ว เพราะฉะนั้น
ข้าพเจ้าจึง ขอความ กรุณา ท่าน สมาชิกผู้มี
เกียรติ ได้โปรดเห็นอกเห็นใจตามที่ข้าพเจ้า
เสนอมานี้ เวลา ๘.๐๐ นาฬิกาตรง ใคร
เห็นด้วยโปรดรับรอง

(ไม่มีสมาชิกรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร: ไม่มี
สมาชิกรับรอง

นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ (ราช
บุรี): ประเด็นอันนี้คิดผมแล้ว แต่ข้าพเจ้า
มีอีกมติหนึ่ง เพราะว่า ท่าน คงจะได้เกียรติ
ข้าพเจ้า พูด ทั้ง ส่วน รวม ก็ฝากข้อ สังเกต
เพราะว่าโลกเรารู้จักมาการ ไปมาก สภา
เราก็ควรให้ทันสมัย อันนี้ก็เป็นเกียรติให้
ท่านประธานสภา วันเวลาก็กำหนดไปแล้ว
ข้าพเจ้า มีความเห็น ว่าควร จะมีการ ฝากข้อ
สังเกตไว้ให้มีการ ถ่ายทอดเสียง เพราะว่า
ไม่เสียหายอะไร

ประธานสภาผู้แทนราษฎร: มงเกต
คุณ นอกเรื่องคุณ เสียใจเล่นของพูดกัน
มากก็ได้

นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ (ราชบุรี): ถูกแล้ว เข้าใจแล้ว

ประธานสภาผู้แทนราษฎร: ไม่มี
ในระเบียบวาระคุณ

นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ (ราช
บุรี): ผมขอฝากข้อสังเกตไว้เท่านั้นเอง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร: พอ
แล้ว ๆ ไม่ต้องฝากหรอกคุณ มันนอกเรื่อง
คุณไม่อย่างนั้น อึกเยอะแยะ พุดไปอีกวัน
ก็ไม่ได้ ไปรตงเดด

เลิกประชุมเวลา ๑๐.๕๕ นาฬิกา

นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ (ราช
บุรี): ให้อ่านด้วยที่ขอ ทหมายความว่า
อย่างนั้น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร: เอาละ
นี่เกิดคุณ เพราะ ฉะนั้น ก็เป็นอันว่าที่
ประชุมนี้คงเริ่มวันพฤหัสบดีที่ ๑๗ และ
เริ่มแต่เวลา ๙.๐๐ นาฬิกา ทมติระเบียบ
วาระแล้ว ขอเลิกประชุม

คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุม

เจริญ บัณฑโร

วิรัตน์ ศุภะพันธ์

ล้วน เวทชาติถนอม

สมชาย สิริเวชชะพันธ์

สมชาย อุดมศักดิ์

เกษม บัญญัติ

ทองดี นิลวงษ์วิมล

...

...

ร่างแล้ววันที่ ๑๘/เม.ย./๒๕๐๑

เล็ก จารุณี	ผู้ตรวจงาน
ใหม่ เฉลา สุปลากร	"
ฉันทนา ชานบ่อม	"
อุดม พลอยสังวาลย์	"
สม. บุญรังษะ	"
สินธุ์ชัย โชติศักดิ์	"
สพวงศ์ ศิริพูนเกียรติ	"
สมัคร ใจอ่อนนุ่ม	"
เผียน ช้วยชุ่ม	"

สินธุ์ จิตรกถึก

หัวหน้าแผนกรายงานการประชุม

ประสิทธิ์ ศรีสุชาติ

หัวหน้ากองการประชุม

ประเสริฐ บัณฑโร

รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

เจริญ บัณฑโร

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

สภาผู้แทนราษฎร